

Bestemmingsplan Herenweg 144 a Toelichting

Gemeente De Ronde Venen

Maart 2014

Vastgesteld

9V8013-102-101

HASKONINGDHV NEDERLAND B.V.
PLANNING & STRATEGY

George Hintzenweg 85
Postbus 8520
3009 AM Rotterdam
+31 10 443 36 66 Telefoon
(010) 44 33 688 Fax
info@rotterdam.royalhaskoning.com E-mail
www.royalhaskoningdhv.com Internet
Amersfoort 56515154 KvK

Documenttitel	Bestemmingsplan Herenweg 144 a Toelichting
Verkorte documenttitel	Bestemmingsplan Herenweg 144 a
Status	Vastgesteld
Datum	Maart 2014
Projectnaam	Herenweg 144 a
Projectnummer	9V8013-102-101
Auteur(s)	ing. R. Buelens
Opdrachtgever	Gemeente De Ronde Venen
Referentie	9V8013-102-101/R0001/904229/Rott

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1 INLEIDING	7
1.1 Aanleiding en doel	7
1.2 Ligging en begrenzing plangebied	7
1.3 Vigerend bestemmingsplan	8
1.4 Leeswijzer	8
2 HUIDIGE SITUATIE	9
2.1 Historie	9
2.2 Ruimtelijke structuur	11
2.3 Functionele inrichting	12
3 BELEIDSKADER	13
3.1 Rijksbeleid	13
3.2 Provinciaal beleid	14
3.3 Gemeentelijk beleid	18
4 PLANBESCHRIJVING	21
5 OMGEVINGSASPECTEN	23
5.1 Algemene beoordeling milieueffecten (m.e.r.)	23
5.2 Bedrijven en milieuzonering	23
5.3 Verkeer	25
5.4 Luchtkwaliteit	25
5.5 Geluid	27
5.6 Bodemkwaliteit	28
5.7 Externe veiligheid	29
5.8 Water	32
5.9 Ecologie	37
5.10 Cultuurhistorie: Bouwhistorie, archeologie en cultuurhistorisch landschap	38
6 JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING	49
6.1 Algemeen	49
6.2 Plansystematiek	49
6.3 Indeling planregels	51
6.4 Handhaving	53
7 UITVOERBAARHEID	55
7.1 Overleg	55
7.2 Economische Uitvoerbaarheid	55

BIJLAGE:

1. Uitspraak Raad van State

1 INLEIDING

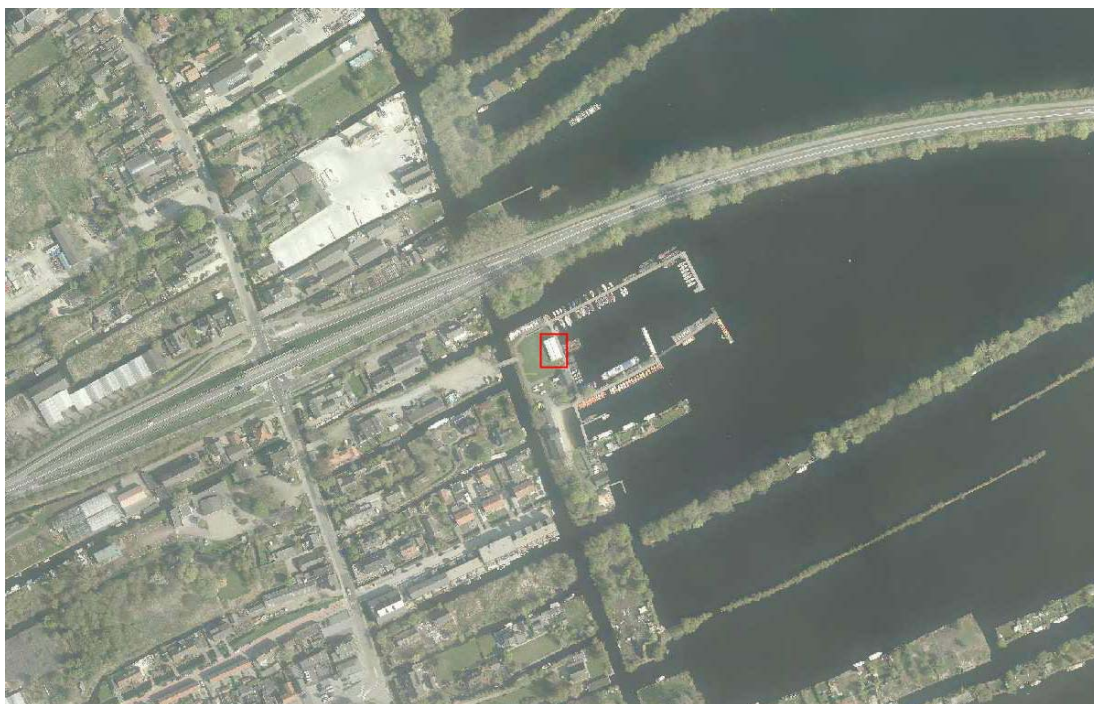
1.1 Aanleiding en doel

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 12 februari 2014 (met kenmerk 201302693/1/R2) is dit bestemmingsplan opgesteld. In het vastgestelde bestemmingsplan Kom Vinkeveen (20 december 2012) ontbreekt op de gronden achter Herenweg 144 een bouwvlak ten behoeve van een overdekt terras. Middels dit bestemmingsplan is dit hersteld. De uitspraak is als bijlage 1 van deze toelichting opgenomen.

Het bestemmingsplan Kom Vinkeveen heeft als uitgangspunt gediend bij het opstellen van dit bestemmingsplan.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

De gemeente De Ronde Venen ligt in het Groene Hart van de Randstad en bestaat uit acht dorpskernen: Abcoude, Amstelhoek, Baambrugge, De Hoef, Mijdrecht, Vinkeveen, Waverveen en Wilnis. Het plangebied (figuur 1.1) ligt in Vinkeveen ten zuiden van de Provinciale weg N201 en ten westen van de Vinkeveense Plassen.

Figuur 1.1: Globale ligging plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Omdat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het onderliggend plandeel uit bestemmingsplan Kom Vinkeveen heeft vernietigd geldt tot aan de inwerkingtreding van dit bestemmingsplan het bestemmingsplan Buitengebied Vinkeveense Plassen. Dit bestemmingsplan is vastgesteld op 22 September 2005.

1.4 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk volgt in hoofdstuk 2 een beschrijving van de huidige situatie. Het gaat om de historische ontwikkeling van het gebied, de ruimtelijke structuur en de functionele inrichting. Hoofdstuk 3 geeft een overzicht van de beleidskaders van het Rijk, de provincie Utrecht en de gemeente De Ronde Venen. Het volgende hoofdstuk geeft een planbeschrijving van het bestemmingsplan. Hoofdstuk 5 gaat nader in op enkele omgevingsaspecten, zoals luchtkwaliteit, ecologie, water en bodem. In hoofdstuk 6 staat een toelichting op de toegekende bestemmingen. Het laatste hoofdstuk gaat in op de economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid van dit bestemmingsplan.

2 HUIDIGE SITUATIE

2.1 Historie

Ontstaansgeschiedenis landschap

Vinkeveen is gelegen in het Vecht- en plassengebied, dat wordt gekenmerkt door veenweiden, plassen en meren. Het gebied wordt doorsneden door kronkelende veenriviertjes, zoals de Angstel, de Waver, de Amstel en de Vecht. Door de aanwezigheid van de stromen en het natte veenlandschap is het gebied te karakteriseren als een waterrijk gebied. De oudste landschappelijke structuren bestaan uit de veenriviertjes en de oude kreekruggen.

In de loop van de tijd is het gebied door mensen geschikt gemaakt voor bewoning. In de middeleeuwen werd het moerasbos ontgonnen door het aanleggen van lange watergangen, die het veenrijke gebied konden ontwateren. Door het inklinken van het land werd de ontwatering steeds lastiger. Het land werd steeds natter en kon enkel nog voor veeteelt gebruikt worden. Vanaf ongeveer 1700 werd ook de turfwinning belangrijk. Grote delen land kwamen hierdoor onder water te staan. Hierdoor was er steeds minder landbouwgrond beschikbaar. Ook vormden de plassen een bedreiging voor de omliggende dorpen. Daarom werd besloten tot het droogmaken van een aantal plassen. Hierdoor zijn in de tweede helft van de achttiende eeuw en het begin van de twintigste eeuw nieuwe polderlandschappen ontstaan, zoals de polder Groot-Mijdrecht en de polder De Derde Bedijking.

Van de verschillende dorpen in de gemeente is Vinkeveen het langst een veendorp gebleven. De vervening startte ook relatief laat, in 1887. Op een kaart uit het midden van de negentiende eeuw is te zien dat de directe omgeving van Vinkeveen toen nog bestond uit veenweiden (zie figuur 2.1). Via de Proosdijersluis en de Winkel werd turf afgevoerd richting Amsterdam. Op deze manier zijn de kenmerkende stroken land (de legakkers) ontstaan, die gescheiden worden door open water (de trekaten). Het veen werd op de legakkers te drogen gelegd om daarna als turf gebruikt te worden in de tuinbouw (turfmolm) of te worden verstookt in de kachels. Deze situatie komt voornamelijk voor aan de westzijde van het plassengebied, terwijl de oostzijde meer wordt gekenmerkt door open water. De legakkers zijn daar verdwenen door golfafslag of door ontzanding. Het gehele plassengebied is ongeveer 900 hectare groot.

Figuur 2.1: Het plangebied en omgeving in de negentiende eeuw

Na de Tweede Wereldoorlog nam het economische belang van de turfwinning ook in Vinkeveen af door de opkomst van steenkool, olie en gas. Aanvankelijk was het de bedoeling ook deze veenplassen weer droog te maken, maar in 1954 werd daarvan afgezien. De vrees voor sterke kwel, zoals in de droogmakerijen bij Mijdrecht en Wilnis, heeft daarbij een rol gespeeld, maar ook de waardering voor de natuurwaarden en recreatieve mogelijkheden van de veenplassen. Van grote betekenis was ook de zandwinning. Tussen 1957 en 1976 is veertig miljoen kubieke meter zand uit de Vinkeveense Plassen gehaald en richting Amsterdam gevoerd. Het werd daar gebruikt voor de ophoging van gronden ten behoeve van nieuwe woonwijken als de Bijlmermeer. Door de zandwinning zijn de plassen op sommige plaatsen vijftig tot tachtig meter diep. In deze tijd zijn er ook twaalf eilanden aangelegd in de plassen ten behoeve van de recreatie.

Bewoningsgeschiedenis

De bewoningsgeschiedenis van het gebied gaat terug tot de elfde eeuw. Met het geschikt maken van het gebied voor landbouw, werd het gebied ook geschikt voor bewoning. Het bebouwingslint bestaande uit Achterbos, Herenweg, Demmerik en Donkereind fungeerde als ontginningsbasis. De boerderijen werden aan dit lint gebouwd. Zo ontstonden er een aantal buurtschappen aan het lint. De Baambrugse Zuwe was niet meer dan een moeraspad.

Als gevolg van de turfwinning veranderde het karakter van de bebouwing in Vinkeveen. Aangezien aan de westzijde van het boerderijenlint grote plassen ontstonden, nam het agrarisch belang van dit gebied af. Aan deze kant ontstonden op de veel ondiepere kavels op tuinbouw gerichte bedrijven. Het bebouwingslint werd in de loop van de tijd verdicht met nieuwe bebouwing. De buurtschappen groeiden aan elkaar tot één langgerekt bebouwingslint.

Aan de oostzijde hebben de veeteeltbedrijven zich langer kunnen handhaven, totdat ook dit gebied werd verveend. In deze periode heeft ook verdichting vanaf het lint plaatsgevonden. In de tweedelijs bebouwing (de werfbebouwing) werden arbeiders- en turfstekerswoningen opgericht. In de periode dat de Vinkeveense Plassen ontstonden is ook de bebouwing langs de Baambrugse Zuwe ontstaan. Deze bebouwing was meer gericht op het recreatieve karakter van de plassen. In de loop van de tijd zijn de bebouwingslinten verder verdicht, veelal op projectmatige basis. Dit gebeurde zowel uit huisvestings- als recreatief perspectief.

2.2 Ruimtelijke structuur

Uit de ontstaansgeschiedenis van het landschap is te begrijpen dat Vinkeveen een erg waterrijk gebied is. Er komen dan ook veel waterlopen voor. Het gebied bestaat voor een groot deel uit relatief smalle stroken land, die worden gescheiden door bredere en smallere watergangen. Deze landtongen zijn met elkaar verbonden via het ontginningslint. De ruimtelijke structuur van het gebied laat zich vergelijken met het blad van een varen (zie figuur 2.1). De nerf van het blad wordt gevormd door het ontginningslint (de Herenweg) waaraan alle landtongen als de kleine puntvormige blaadjes bevestigd zijn.

Figuur 2.2: De ruimtelijke structuur van het omliggend gebied als het blad van een varen

Bebouwingslint

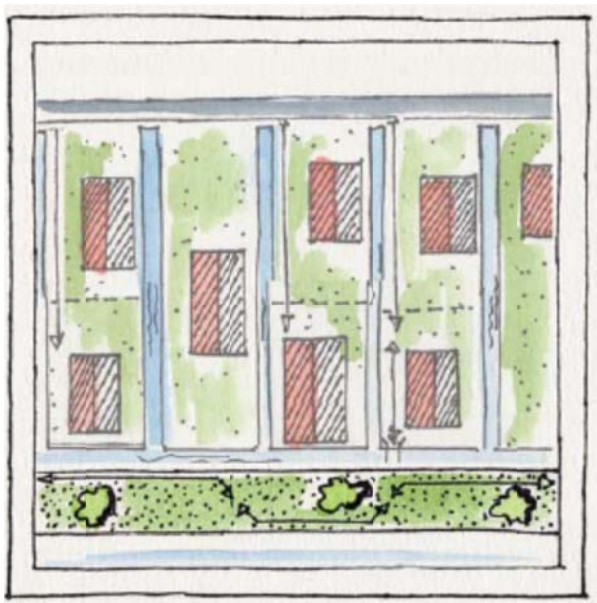
De Herenweg vormt de belangrijkste ader in het gebied. Het is het ontginningslint tussen de Gemeenlandsvaartbrug en de Heulbrug. De Herenweg vormt een brede strook met bebouwing.

De hoofdwegen

Diverse wegen doorsnijden het gebied en vormen daardoor structurerende lijnen. Deze wegen staan haaks op de Herenweg. Ze geven daardoor structuur in de dwarsrichting. De provinciale weg N201 is het belangrijkste structurerende element in oost-westrichting. Door de breedte van de weg, de op- en afritten en de hoogte van het viaduct ter plaatse van de Herenweg is er ook sprake van barrièrewerking. De andere structurerende lijnen in de dwarsrichting bestaan uit de Kerklaan en de Heulweg. Hier is van barrièrewerking geen sprake.

Plasoever

Het plangebied ligt op een plasoever. Ten behoeve van het droogmaken van de Vinkeveense Plassen is gestart met de aanleg van een dijk. Dit talud heeft geen waterkerende functie, aangezien de plassen nooit zijn drooggemaakt. De plasoevers vormen geen doorlopend talud; hier en daar is er een verbinding tussen de 'ringvaart' en de trekaten of de open plassen. De plasoevers zijn grotendeels onbebouwd en vrijwel alleen te bereiken via het water.

Figuur 2.3: Plasoever

2.3 Functionele inrichting

Aan de Herenweg 144 is een zeilschool gelegen. Alle activiteiten die hier ontplooid worden zijn ten behoeve van de aanwezige zeilschool. Dit perceel heeft dan ook een eigen bestemming gekregen, namelijk Recreatie - Zeilschool. Naast de thuisbasis van Zeilschool de Vinkeveense Plassen is er een groepsaccommodatie met 75 slaappleatsen, verhuur voor waterrecreanten zoals sloepen, kano's, zeilboten en motorboten en zijn er horecavoorzieningen aanwezig zoals een terras aan het water.

3 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft de belangrijkste beleidsdocumenten, die van invloed zijn op dit bestemmingsplan. In paragraaf 3.1 en 3.2 komt het ruimtelijk beleid van respectievelijk het Rijk en de provincie Utrecht aan bod. Er wordt toegespitst op de belangrijkste punten die van belang zijn voor Vinkeveen. In paragraaf 3.3 worden enkele beleidsstukken van de gemeente toegelicht. Deze beleidsstukken vormen de basis voor de keuze van bestemmingen in dit plan.

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Begin 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. De structuurvisie bevat een concrete, bondige actualisatie van het mobiliteits- en ruimtelijke ordeningsbeleid. Dit nieuwe beleid heeft onder meer de Nota Mobiliteit, de Nota Ruimte en de Structuurvisie Randstad 2040 vervangen. De structuurvisie heeft betrekking op:

- rijksverantwoordelijkheden voor basisnormen op het gebied van milieu, leefomgeving, (water-)veiligheid en het beschermen van unieke ruimtelijke waarden;
- rijksbelangen met betrekking tot (inter-)nationale hoofdnetten voor mobiliteit en energie;
- rijksbeleid voor ruimtelijke voorwaarden die bijdragen aan versterking van de economische structuur.

Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo laat het Rijk de verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal over aan provincies. Daarmee wordt bijvoorbeeld het aantal regimes in het landschaps- en natuurdomein fors ingeperkt.

Daarnaast wordt (boven-)lokale afstemming en uitvoering van verstedelijking overgelaten aan (samenwerkende) gemeenten binnen provinciale kaders. Alleen in de stedelijke regio's met concentraties van topsectoren (waaronder Amsterdam c.a. en Rotterdam c.a.) zal het Rijk afspraken maken met decentrale overheden over de programmering van verstedelijking.

Overige sturing op verstedelijking zoals afspraken over percentages voor binnenstedelijk bouwen, Rijksbufferzones en doelstellingen voor herstructurering laat het Rijk los.

Om zorgvuldig ruimtegebruik te bevorderen neemt het Rijk enkel nog een 'ladder' voor duurzame verstedelijking op (gebaseerd op de 'SER-ladder'). Hierdoor neemt de bestuurlijke drukte af en ontstaat er ruimte voor regionaal maatwerk.

Nota Belvédère

De Nota Belvédère is een beleidsnota uit 1999, uitgegeven op een initiatief van vier ministeries: VROM, OCW, LNV en V&W. Het streven is cultuurhistorie meer te betrekken bij ruimtelijke ontwikkelingen.

De Stelling van Amsterdam is aangewezen als Belvédèregebied. In de nota staat het beleid ten aanzien van het cultuurhistorisch en het (te verwachten) archeologisch erfgoed beschreven. De kern van de Stelling, die is aangelegd tussen 1874 en 1920, vormt inundatie van het polderland, waardoor een barrière werd geschapen voor een naderende vijand. De noordelijke polders in de gemeente De Ronde Venen vormden een inundatiegebied. Achter de inundatiegebieden, in dit geval ten noord(west)en ervan, liggen de forten met hun geschut. Tussen Abcoude en Weesp sloot de stelling aan op de Nieuwe Hollandse Waterlinie.

De Nota Ruimte, nu de structuurvisie infrastructuur en ruimte, geeft aan dat de Stelling van Amsterdam behouden dient te worden voor volgende generaties. De provincie heeft in de nota Niet van Gisteren het beleid ten aanzien van de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam uitgewerkt. Onderhavig bestemmingsplan heeft geen gevolgen voor het voortbestaan van de Stelling van Amsterdam.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie Utrecht 2005-2015

Provinciale Staten stelden op 13 december 2004 het Streekplan 2005-2015 vast. Met de invoering van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) geldt het Streekplan als structuurvisie op provinciaal niveau. De provincie heeft in verband met de inwerkingtreding van de Wro de Beleidslijn Nieuwe Wro vastgesteld. Hiermee wordt de sturingsfilosofie van de provincie onder de nieuwe wet verwoord. In de beleidslijn wordt duidelijk gemaakt wat van provinciaal belang is. Het streekplan kan zo ook na 1 juli 2008 als beleidskader gebruikt worden.

De provincie heeft een aantal hoofdbeleidslijnen voor het ruimtelijk beleid geformuleerd, op basis van een analyse van de maatschappelijke, bestuurlijke en beleidsmatige context. Deze hoofdbeleidslijnen zijn:

- **Hoofdbeleidslijn 1: Zorgvuldig ruimtegebruik**
Voor ruimtelijke ontwikkelingen, zowel in het stedelijk als in het landelijk gebied is zorgvuldig ruimtegebruik een belangrijk uitgangspunt.
- **Hoofdbeleidslijn 2: Water**
Water vormt een ordenend principe. Bij nieuwe ruimtelijke afwegingen vormt water een vertrekpunt.
- **Hoofdbeleidslijn 3: Infrastructuur**
De beschikbaarheid van bestaande infrastructuur en (toekomstige) capaciteit van deze infrastructuur zijn mede bepalend bij de keuzes van nieuwe verstedelijkingslocaties.
- **Hoofdbeleidslijn 4: Verstedelijking**
De provincie streeft naar een gedifferentieerd aanbod van wonen, werken en voorzieningen. Nieuwe woningbouw en bedrijventerreinen worden vooral

gerealiseerd in de stadsgewesten Utrecht en Amersfoort. Elders in de provincie wordt een terughoudend verstedelijkingsbeleid gevoerd.

- Hoofdbeleidslijn 5: Economie
Een duurzame ruimtelijk-economische ontwikkeling wordt door de provincie gestimuleerd, waarbij de provincie ruimte biedt aan groei en verplaatsing van Utrechtse bedrijven en aan nieuwe bedrijven.
- Hoofdbeleidslijn 6: Landelijk gebied
De provincie voert een ruimtelijk ontwikkelingsbeleid gericht op versterking van zowel identiteit, landschappelijke diversiteit als de vitaliteit van het landelijk gebied.

In het kader van zorgvuldig ruimtegebruik hanteert de provincie het instrument van de rode contour. Dit is een verstedelijkingscontour rond de bestaande bebouwde gebieden en uitleglocaties, waarbinnen de verstedelijkingsambities een plaats dient te vinden. Zie figuur 3.1 voor de ligging van de rode contour ten opzichte van het plangebied. Het plangebied ligt buiten de rode contour.

Figuur 3.1: Rode contour rond het plangebied

Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie Utrecht 2013 – 2028

De provincie Utrecht kiest voor een strategie van duurzame ontwikkeling en behoud van aantrekkingskracht. We versterken waar we goed in zijn en streven naar uitgebalanceerde groei van de kwaliteit van de regio. We streven naar een provincie: waarin ruimte is voor goed wonen, werken en natuur: wonen en werken vooral binnen stedelijk gebied, compact en intensief bij OV-knooppunten, behoud van ruimtelijke en sociale kwaliteiten, zoals gezondheid en leefbaarheid en behoud van kernkwaliteiten landelijk gebied, zoals openheid en biodiversiteit.

1. met een innovatieve kenniseconomie: inzet op kennisintensieve en diensteneconomie, meer woon-werkcombinaties, bestaande bedrijventerreinen duurzaam maken, intensiveren en functiemenging;
2. die bereikbaar is, met auto, fiets of OV in een beter milieu: woon- werk en recreatielocaties moeten bereikbaar zijn en blijven, doorstroom bestaande netwerken verbeteren, stimuleren alternatieven;
3. die klimaatneutraal en klimaatbestendig is: minimaliseren uitstoot broeikasgassen en de omgeving is toegerust op extreme weersomstandigheden, wateropslag, dijkverzwaring, robuuster ecosysteem;
4. waarin alle mensen meetellen en kunnen meedoen op school, in hun wijk en in hun vak: kleinschalige woonvormen, flexibele woonconcepten, functiemenging, ontmoetingsplekken;
5. met een mooie natuur en gevarieerd landschap: verbeteren kwaliteit landschap, economisch meer benutten sterke punten landschappen, betere kwaliteit natuur, duurzame en verbrede landbouw.

Deze vijf strategische doelen zijn mede richtinggevend voor het provinciaal ruimtelijke beleid.

Provinciale ruimtelijke verordening

Op 4 februari 2013 hebben Provinciale Staten van Utrecht de Provinciale ruimtelijke verordening vastgesteld. Doel van de verordening is om provinciale belangen op het gebied van de ruimtelijke ordening te laten doorwerken naar het gemeentelijke niveau. De verordening bevat daartoe bepalingen die bij het opstellen van gemeentelijke bestemmingsplannen en beheersverordeningen in acht moeten worden genomen. De basis van de verordening is terug te vinden in de Structuurvisie 2005-2015 en de Beleidslijn Nieuwe Wro. Er staat dus geen nieuw beleid in de ruimtelijke verordening.

Provinciale Visie Recreatie en Toerisme 2020

De Visie Recreatie en Toerisme 2020 schetst de belangrijkste strategische opgaven voor de periode tot 2020:

1. Realiseren van een recreatieve hoofdstructuur (met routes, poorten en TOP's);
 - completering en afstemming van het (boven)regionale routenetwerk wandelen, fietsen en varen, inclusief landelijke netwerken;
 - eenduidige bewegwijzering van de RHS;
 - verbetering zicht- en vindbaarheid van routes en (erfgoed-)attracties (fysiek en digitaal);
 - erfgoed- en andere attracties integreren in RHS;
 - completering van netwerk van de Poorten en Toeristische Overstappunten (TOP's);
 - nieuwe functies op bijzondere locaties: meer mogelijkheden zakelijk toerisme;
 - mobiliteitsprofielen opstellen per mogelijke Poort.
2. Ruimte bieden voor de recreatiedruk rondom de steden Utrecht en Amersfoort (vervolg Recreatie om de Stad);
 - uitbreiding areaal door partners en meer mogelijkheden om recreatief te fietsen en te wandelen, zoekgebieden gekoppeld aan geleidingszones;
 - langzaam verkeer verbeteren (barrièrewerking infra verminderen);
 - meer water geschikt maken als zwemwater, toezien op zwemwaterkwaliteit;
 - grotere diversiteit, rekening houdend met leefstijlen, ruimte voor multifunctionaliteit.
3. Vernieuwing in de natuur (planologische ruimte voor recreatiebedrijven en natuurbehoud en versterking);
 - gebiedsaanpak door verevening en zonering;
 - nieuwe gebiedsarrangementen tussen natuurbeheerders, verblijfs- en zakelijke accommodaties;
 - kwaliteitsverbetering accommodaties;
 - publiekszonering (druk/minder druk) met Poorten, TOPs en routes;
 - stimuleren collectieve innovatieprojecten.
4. Beter beleefbaar maken van het groenblauwe landschap;
 - verbetering verbindingen over water en relatie land-water;
 - publiekszonering (druk/minder druk);
 - verbetering vind- en zichtbaarheid van routes en attracties (fysiek en digitaal);
 - aandacht voor de (boven)regionale dagrecreatieterreinen.
5. Ondersteunen van ondernemerschap (innovatie, kennisbevordering, ruimte voor nieuw ondernemerschap).

3.3 Gemeentelijk beleid

Dorpsvisie Centrum Vinkeveen

De Structuurvisie is 6 februari 2014 door de raad van de gemeente De Ronde Venen vastgesteld. De dorpsvisie centrum Vinkeveen heeft als motto *Dorp aan de Plassen* en geeft daarmee aan dat de visie het recreatieve en watergerelateerde imago van Vinkeveen wil versterken.

De visie is Vinkeveen weer een dorp aan de Plassen te laten zijn. De ambities zijn duidelijk, nu nog de uitvoering. Vanwege het grote aantal betrokken partijen en het hoge ambitie niveau is dit niet eenvoudig. Om dit doel te halen is goede samenwerking nodig tussen verschillende overheden (provincie, gemeente en waterschap), grondeigenaren, ontwikkelaars, omwonenden, ondernemers en alle inwoners van Vinkeveen. Iedereen heeft hierin zijn eigen rol en verantwoordelijkheid.

Beleidsplan 2011-2014, kernachtig verbinden

Het beleidsplan bestaat uit 10 programma's. Het programma ruimtelijke ordening en volkshuisvesting zal hier kort besproken worden. Ten aanzien van dit programma heeft de gemeente de volgende visie omschreven: "Een actieve Groene Hart gemeente met vitale kernen. Zorgvuldig omgaan met het landelijk gebied en de natuur en het daarbij leefbaar en levend houden van de kernen vormt hierbij de uitdaging. Uitgangspunt is het niet bouwen in de groene contour en optimalisatie binnen de rode contour. Het vertrekpunt bij woningbouw is de woningbehoefte." Bij deze visie horen de volgende doelen:

- het bieden van passende woningen die aansluiten op de vraag vanuit de gemeente;
- benutten van bestaande kwaliteiten en kansen van het landschap, met oog voor betaalbaar beheer;
- op lange termijn de leefbaarheid en sociale samenhang binnen de kernen behouden;
- het voltooien van het proces van actualisatie bestemmingsplannen ten behoeve van kaderstelling, zekerheid en toetsing;
- zorgvuldige integrale dienstverlening op vergunningverlening en handhaving door de gemeente binnen afgesproken kaders;
- betere sturing en rapportage op projecten, wat betreft haalbaarheid en realisme, zowel financieel als qua planning.

Notitie toeristisch-recreatief beleid

In de notitie toeristisch-recreatief beleid kiest De Ronde Venen voor een betere positionering van het beleidsveld recreatie en toerisme. Er zijn volop mogelijkheden om de sector uit te bouwen. De Ronde Venen bezit voldoende kwaliteiten die een basis zijn voor de ontwikkeling van een hoogstaand toeristisch-recreatief voorzieningsniveau.

In de notitie staan vijf ontwikkelingsrichtingen genoemd:

- het realiseren van een geïntegreerd netwerk van routes en transferpunten;
- het ontwikkelen van Vinkeveen als regionaal kerngebied voor recreatie en toerisme;
- het ontwikkelen van plattelandstoerisme, het ontwikkelen van cultuurtoerisme;
- het verbeteren van het imago van De Ronde Venen als recreatieve gemeente;
- het verbeteren van de samenwerking tussen betrokken partijen.

Hoewel de huidige impact van de sector recreatie en toerisme nu nog gering is, is de verwachting dat de economische betekenis op korte termijn zichtbaar zal toenemen. In de notitie worden diverse aanbevelingen genoemd om dit te bereiken. Tevens is de notitie een kader waarbinnen nieuwe initiatieven kunnen worden getoetst.

De Ronde Venen kan uitgroeien tot een nieuw recreatief uitlooph gebied voor een groot deel van de Randstad. Door de geplande natuurontwikkeling in De Ronde Venen ontstaat extra ruimte voor recreatie. Bestaande voorzieningen worden verbeterd en nieuwe voorzieningen gecreëerd. Dit geldt voor zowel de land- als de waterrecreatie. Door zonering kunnen gebieden voor intensieve en extensieve recreatie worden gereguleerd. Nu nog ontoegankelijke gebieden kunnen (deels) worden opengesteld voor de extensieve. Intensieve recreatie vindt plaats op en rond de Vinkeveense Plassen. Vinkeveen wordt als bestaand kerngebied uitgebouwd tot een regionale kern voor recreatie en toerisme.

Uitvoeringsplan Recreatie en Toerisme De Ronde Venen 2008-2010

Het college heeft recreatie als speerpunt van beleid genoemd. In het beleidsprogramma Kernachtig verbinden 2011-2014 staat verwoord dat De Ronde Venen een vitale Groene Hart gemeente wil zijn waar het goed recreëren is voor zowel de eigen inwoners als voor bezoekers van buiten de gemeente. De gemeente wil de economische betekenis van de toeristisch-recreatieve sector vergroten. De Vinkeveense Plassen is het kerngebied voor de intensieve recreatie. De nadruk wordt gelegd op het verbeteren van de toegankelijkheid en beleefbaarheid van de plassen. In het versterken van recreatie en toerisme wordt nadrukkelijk een verantwoordelijkheid gezien bij de ondernemers.

4 PLANBESCHRIJVING

Bestaande situatie

Op het perceel Herenweg 144 a staat ten behoeve van de aanwezige zeilschool een overdekt terras (figuur 4.1).

Figuur 4.1: Overdekt terras

Het bestemmingsplan Kom Vinkeveen (vastgesteld december 2012) voorziet de gronden ter plaatse van het overdekt terras in de bestemming Recreatie - Zeilschool en de aanduiding 'horeca van categorie 2'. Binnen de bestemming Recreatie – Zeilschool dienen gebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd.

Uitspraak Raad van State

In het verleden (9 juni 2004) is een bouwvergunning verleend voor een overdekt terras met een beweegbaar dak. Gelet op wat er in de bouwvergunning is vermeld, is vergunning verleend voor een terras met dakbedekking. Gelet hierop is het overdekt terras voor mensen toegankelijk, overdekt en geheel dan wel gedeeltelijk met wanden ontsloten. Het overdekt terras is dus een gebouw.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State concludeert dat het plandeel met de bestemming Recreatie – Zeilschool ter plaatse van Herenweg 144 a niet is voorzien in een bouwvlak ter plaatse van het overdekt terras. Hierdoor is het planonderdeel vernietigd.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State draagt de raad van de gemeente op om voor het vernietigde planonderdeel een nieuw plan vast te stellen. Het onderliggend bestemmingsplan voorziet hierin.

Inpassing Bouwvlak

Ter plaatse van het overdekt terras is een bouwvlak opgenomen. Ook zijn de bestemmingen en aanduidingen overgenomen die het vastgestelde bestemmingsplan Kom Vinkeveen (2012) op de gronden voorziet.

5 OMGEVINGSASPECTEN

Dit hoofdstuk geeft een toelichting op enkele omgevingsaspecten van het plangebied. Het gaat zowel om milieutechnische aspecten als luchtkwaliteit en geluidhinder als om bijvoorbeeld archeologie en ecologie. Een bestemmingsplan vraagt vanuit de invalshoek van deze onderwerpen om een nadere toelichting, in het bijzonder voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.

Dit bestemmingsplan ziet enkel toe op een regeling voor reeds bestaande bebouwing en functies. Daarom wordt vooral de algemene situatie in het plangebied ten aanzien van de omgevingsaspecten aangegeven. Er wordt achtereenvolgens aandacht besteed aan hinder door bedrijven, verkeer, luchtkwaliteit, geluid, bodemkwaliteit, externe veiligheid, water, ecologie en archeologie.

5.1 Algemene beoordeling milieueffecten (m.e.r.)

Wettelijk kader

Op grond van hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) is het noodzakelijk om ten behoeve van een bestemmingsplan dat kaderstellend is voor projecten met grote milieugevolgen een plan-m.e.r. op te stellen. Onderdeel C van de bijlage Besluit m.e.r. geeft de omvang van dergelijke projecten. Van andere projecten moet het bevoegd gezag beoordelen of deze projecten belangrijke negatieve gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Deze projecten staan in onderdeel D van de bijlage Besluit m.e.r. Hierbij geldt sinds de aanpassing van het Besluit m.e.r. per 1 april 2011 de omvang als richtwaarde en niet als absolute drempelwaarde. Daarom is altijd een toets noodzakelijk of sprake is van een project met grote milieugevolgen. Deze toets dient plaats te vinden aan de hand van de criteria van Bijlage III, van de EU-richtlijn m.e.r. De hoofdcriteria waaraan moet worden getoetst zijn: kenmerken van de projecten, plaats van de projecten en kenmerken van het potentiële effect. Het mag duidelijk zijn dat wanneer een project ruim beneden de omvang uit de bijlage van het Besluit m.e.r. blijft, deze beoordeling beknopt kan zijn.

Situatie plangebied

Er wordt in dit plan geen ontwikkeling mogelijk gemaakt.

Conclusie

Omdat geen ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt zijn geen potentiële nadelige effecten op milieu te verwachten. Er hoeft daarom geen nader onderzoek in het kader van de m.e.r. wetgeving uitgevoerd te worden.

5.2 Bedrijven en milieuzonering

In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan hinder door bedrijven in algemene zin. Bedrijfsactiviteiten kunnen hinder veroorzaken door onaangename geuren, lawaai, stof, trillingen of drukke verkeersbewegingen. Het is daarom wenselijk als bedrijfsactiviteiten op een zekere afstand van woningen en andere hindergevoelige functies zijn gesitueerd. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft hiervoor een handreiking opgesteld: de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' (2009).

Kader

In deze handreiking wordt aangegeven hoe door middel van milieuzonering de afstand tussen milieubelastende activiteiten en milieugevoelige functies voldoende blijft. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven op een passende afstand ten opzichte van woningen worden gesitueerd en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bestaande bedrijven worden gepland. Niet ieder bedrijf heeft evenveel invloed op de omgeving. In de handreiking worden bedrijfsactiviteiten daarom ingedeeld in zes categorieën. Per milieucategorie zijn richtafstanden opgenomen die aangehouden kunnen worden om hinder te voorkomen. Er wordt hierbij onderscheid gemaakt in afstanden tot een rustige woonwijk en tot een gebied met een menging van functies. In figuur 5.1 zijn de richtafstanden weergegeven. Deze afstanden zijn gebaseerd op de mate van verspreiding van geluid, stof, gevaar en geur. De bedrijvigheid kan volgens de handreiking van de VNG ingedeeld worden in categorieën die lopen van 1 tot en met 6. Hierbij lopen de richtafstanden uiteen van 0 meter tot 1500 meter.

Milieucategorie	Richtafstanden tot 'rustige woonwijk'	Richtafstanden tot 'gemengd gebied'
1	10 meter	0 meter
2	30 meter	10 meter
3	50 - 100 meter	30 - 50 meter
4	200 - 300 meter	100 - 200 meter
5	500 - 1.000 meter	300 - 700 meter
6	1.500 meter	1.000 meter

Figuur 5.1: Richtafstanden per milieucategorie.

De VNG-publicatie blijft een richtlijn, waarin in algemene zin richtafstanden zijn bepaald op basis van gemiddelde productieprocessen. Het kan daarom zinvol zijn om in specifieke situaties de bewuste bedrijven nader te beschouwen op hun bedrijfsactiviteiten. Het kan immers zo zijn dat een specifiek bedrijf er een andere bedrijfsvoering op nahoudt, waardoor de hinder minder is dan wat op grond van de VNG-publicatie wordt ingeschat.

Bovendien moeten bedrijven op basis van een vergunning krachtens de Wet milieubeheer (omgevingsvergunning voor de activiteit milieu) of op basis van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) aan voorschriften voldoen. Deze voorschriften hebben onder meer als doel de hinder voor de omgeving te reguleren en op een acceptabel niveau te houden. Deze voorschriften bieden daarom ook inzicht in de hindersituatie.

Situatie

Door het historische karakter van het lint is er sprake van een aanzienlijke mate van functiemenging. Het historische lint kan zodoende als 'gemengd gebied' worden aangemerkt. Ten noorden van het plangebied ligt een bedrijf dat is ingedeeld in categorie 3.2. Deze ligt op een afstand van ongeveer 115 meter.

Conclusie

Hoewel bedrijven in categorie 3.2 en hoger rondom het plangebied in principe niet gewenst zijn, is het beleid van de gemeente wel dat de bestaande bedrijfsactiviteiten in hogere milieucategorieën toegestaan blijven. Doordat de minimale afstand tussen het bedrijf en het plangebied 115 meter is zal het aspect bedrijven en milieuzonering geen belemmering vormen voor de uitvoerbaarheid van onderhavig bestemmingsplan.

5.3 Verkeer

Inleiding

Voor een goede ruimtelijke ordening is een goede verkeersafwikkeling en een veilige verkeersontsluiting van alle modaliteiten van belang. Bij ruimtelijke planning dienen verkeerskundige aspecten afgewogen te worden, omdat deze van grote invloed zijn op de het doelmatig functioneren van verschillende functies. Wanneer nieuwe ontwikkelingen worden gepland, is het van belang te onderzoeken welke effecten dit heeft op de verkeerskundige situatie om zo nodig passende maatregelen te kunnen nemen.

Situatie

Er vindt geen ruimtelijke ontwikkeling plaats die van invloed is op de verkeerskundige situatie.

5.4 Luchtkwaliteit

Inleiding

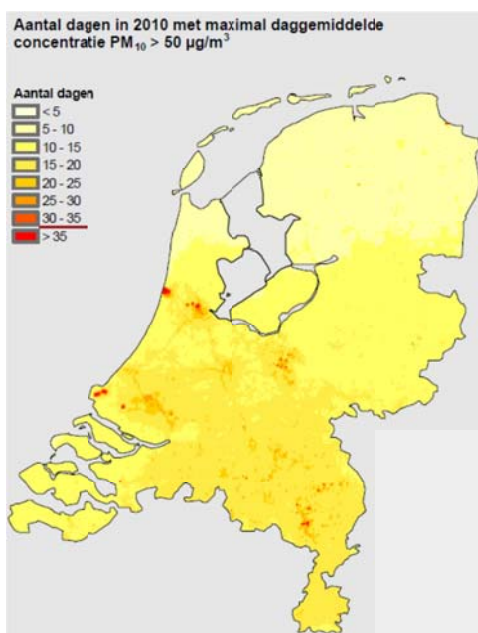
Luchtvervuiling is schadelijk voor de volksgezondheid en het milieu. Verkeer, industrie en huishoudens brengen grote hoeveelheden schadelijke stoffen in de lucht. Het doel van de op 15 november 2007 van kracht geworden 'Wet luchtkwaliteit', als onderdeel van de Wet milieubeheer, is mensen te beschermen tegen risico's van luchtverontreiniging. De wet bevat luchtkwaliteitsnormen voor de stoffen zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof, lood, koolmonoxide en benzeen. In de wet is aangegeven in welke gevallen gemeenten en provincies de luchtkwaliteit in kaart moeten brengen en wanneer zij maatregelen dienen te treffen. Nieuw zijn, naast de wijzigingen in de Wet luchtkwaliteit, een aantal nieuwe ministeriële regelingen en algemene maatregelen van bestuur (AMvB's). Een van deze nieuwe AmvB's is de AmvB 'Niet in Betekende mate' (NIBM). Projecten die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreinigingen, hoeven niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de wettelijke luchtkwaliteitsnormen (in de vorm van grenswaarden).

Situatie

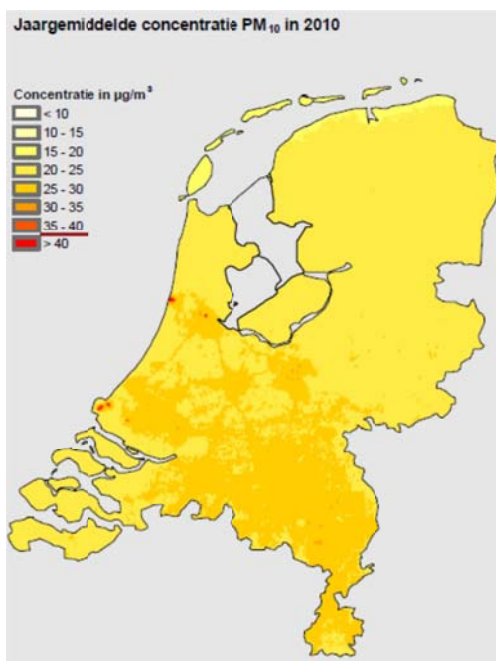
Dit bestemmingsplan maakt geen ruimtelijke ontwikkeling mogelijk, die gewijzigde verkeersstromen tot gevolg hebben.

Op basis van de gegevens uit het jaaroverzicht luchtkwaliteit 2010 van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu blijkt dat er wordt voldaan aan de gestelde grenswaarde voor NO₂. Ten aanzien van concentratie fijnstof is door Nederland vrijstelling aangevraagd voor de grenswaarden.

Het betreft hierbij vrijstelling van de grenswaarden van kortdurende blootstelling en langdurige blootstellingen aan fijn stof. Uit figuur 5.3 en 5.4 blijkt dat er geen concentratie fijn stof wordt overschreden in en rondom Vinkeveen.

Figuur 5.2: kortdurende blootstelling aan fijn stof uit het jaaroverzicht luchtkwaliteit 2010

Figuur 5.3: langdurig blootstelling aan fijn stof uit het jaaroverzicht luchtkwaliteit 2010

5.5 Geluid

Inleiding

De regelgeving ten aanzien van geluidhinder is vastgelegd in de Wet geluidhinder, voor zowel wegverkeerslawaaï als industrielawaaï. Sinds 2007 is deze wet aangepast aan de Europese richtlijnen voor geluidhinder. De Wet geluidhinder biedt een toetsingskader voor het geluidsniveau op de gevel van woningen. De wet kent een ondergrens, de zogenaamde voorkeursgrenswaarde. De voorkeursgrenswaarde is de geluidbelasting die voor de verschillende geluidgevoelige bestemmingen op basis van de Wet geluidhinder in ieder geval toelaatbaar wordt geacht en waarvoor het dan ook niet nodig is geluidreducerende voorzieningen te treffen. Indien de geluidbelasting hoger is dan de zogenoemde maximale ontheffingswaarde, is het realiseren van geluidgevoelige bestemmingen in principe niet mogelijk. Wanneer de geluidbelasting tussen de voorkeursgrenswaarde en de maximale ontheffingswaarde ligt, is het realiseren van geluidgevoelige bestemmingen aan beperkingen gebonden en alleen onder voorwaarden mogelijk. Dit wordt een 'hogere waarde' genoemd en wordt via een formele procedure vastgelegd.

Op basis van de Wet geluidhinder hebben alle wegen een geluidzone. Uitzondering hierop zijn woonerven en 30 km/uur-gebieden. De zone is afhankelijk van het aantal rijstroken en of een weg binnen- of buitenstedelijk is gelegen. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet voor woningen binnen de zone van een weg de voorkeursgrenswaarde van de Wet geluidhinder in acht worden genomen. Toetsing aan de voorkeursgrenswaarde is niet nodig, als het gaat om bestaande woningen binnen de zone van een bestaande weg.

Situatie

In of nabij het plangebied ligt geen industrieterrein met een geluidzone conform de Wet geluidhinder. Er liggen wel diverse wegen met een geluidzone. De N201 heeft als buitenstedelijke weg met twee rijstroken een zone van 250 meter. De Herenweg heeft als binnenstedelijke weg een zone van 200 meter.

Het bestemmingsplan staat geen nieuwe ontwikkeling toe en voorziet niet in geluidsgevoelige functies. Een akoestisch onderzoek is daarom niet nodig. Het aspect geluid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van onderhavig bestemmingsplan.

5.6 Bodemkwaliteit

Inleiding

De bodemkwaliteit kan van invloed zijn op de beoogde functie of de (financiële) haalbaarheid van een bestemming. Daarom is inzicht in de (milieuhygiënische) kwaliteit van de bodem van belang. Het is wettelijk geregeld (Wro en gemeentelijke bouwverordening) dat de realisatie van een bestemming pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Daarom dient bij iedere eventuele nieuwe bouwactiviteit of nieuwe bestemming de bodemkwaliteit in beeld te worden gebracht. Dit bestemmingsplan ziet niet toe op bouwactiviteiten. Daarom kan worden volstaan met het in beeld brengen van de algemene bodemkwaliteit van het plangebied.

Beleid

Bodembescherming en sanering

Verontreiniging van de bodem moet worden voorkomen. Een nieuwe verontreiniging door een activiteit of calamiteit moet direct worden gesaneerd. Bestaande ernstige verontreiniging moeten worden gesaneerd als er milieuhygiënische risico's aanwezig zijn of wanneer gebieden opnieuw ingericht worden. Wanneer handelingen in ernstig verontreinigde bodem moeten worden uitgevoerd is een saneringsplan of een melding volgens het Besluit Uniforme Saneringen (BUS) nodig. Deze moeten worden ingediend bij de provincie Utrecht.

Generiek beleid (bodemfunctieklassenkaart).

Op grond van het Besluit bodemkwaliteit is een bodemfunctieklassenkaart vastgesteld waarmee wordt bepaald welke kwaliteitseisen er voor de bodem gelden. Voor het toepassen van grond moet voldaan worden aan deze kwaliteitseisen. Het gehele gebied is ingedeeld in de bodemfunctieklasse wonen met uitzondering van grote delen van de bestemmingen groen en recreatie waar de gevoeliger bodemfunctieklasse natuur en landbouw is vastgesteld.

Gebiedsspecifiek beleid (bodemkwaliteitskaart)

Anno 2011 beschikt de gemeente niet over gebiedsspecifiek bodembeleid. Met gebiedsspecifiek beleid is het mogelijk in te spelen op de lokale situatie waardoor de mogelijkheden voor hergebruik van grond en baggerspecie worden vergroot. Randvoorwaarde daarbij is dat de bodemkwaliteit niet mag verslechteren. Momenteel wordt onderzocht of en hoe gebiedsspecifiek beleid kan worden vormgegeven.

Situatie

Bodemopbouw

Het plangebied ligt in het veenweidegebied. Voor de inrichting van het plangebied speelt de bodemopbouw van een dikke laag veen een belangrijke rol. Elke toekomstige ontwikkeling dient er nadrukkelijke rekening mee te houden. Het gehele gebied is gewaarmerkt als kwetsbaar gebied voor oxidatie van organische stof bij bodembewerking. In bebouwd gebied is dit minder het geval omdat de bodem al vaak intensief bewerkt is. Oxidatie is de belangrijkste factor voor bodemdaling in een kwetsbaar gebied.

Toemaakdek

Vanwege de dikke veenlaag is in het verleden veel materiaal opgebracht om de kwaliteit van de bodem te verbeteren. Dit zogenaamde toemaakdek is verontreinigd met zware metalen. Op bebouwd terrein is dit door de intensievere bewerking minder goed herkenbaar. In het plangebied kan het voorkomen dat toemaakdek verontreinigd is tot boven de saneringsgrens (interventiewaarde). De aanwezigheid van toemaakdekgrond brengt soms beperkingen met zich mee voor het realiseren van een woonfunctie en stelt restricties aan het hergebruik van grond. Voor het uitvoeren van bodemonderzoek, bouwen en graven dient men rekening te houden met een saneringsinspanning.

Ten behoeve van uitvoering van dit bestemmingsplan vinden geen grondroerende activiteiten plaats. Hierdoor is geen bodemonderzoek noodzakelijk. Mochten er toch grondroerende activiteiten plaatsvinden, dan zal een bodemonderzoek vooraf moeten aantonen dat de bodemkwaliteit ter plaatse geschikt is voor de voorgenomen functie.

5.7 Externe veiligheid

Inleiding

Externe veiligheid betreft de kans op overlijden voor burgers (aanwezig in bebouwing of verblijfsgebieden grenzend aan risicobronnen) als gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen bij de risicobron. Risicobronnen kunnen bedrijven zijn, maar ook het transport van gevaarlijke stoffen over wegen, vaarwegen en spoorwegen en via buisleidingen.

Dit risico wordt uitgedrukt in plaatsgebonden risico (PR) en groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico is de overlijdenskans per jaar als gevolg van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen bij een ongeval. Dit kan op een kaart worden weergegeven met behulp van contouren. Het groepsrisico betreft de kans per jaar dat in één keer een groep mensen komt te overlijden bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico kan met behulp van een diagram worden weergegeven.

Situatie

Zie figuur 5.4 voor een uitsnede van de risicokaart. De groene icoontjes geven kwetsbare objecten aan, zoals kerken en scholen. In en om het plangebied zijn geen risicovolle inrichtingen aanwezig. Er zijn ook geen buisleidingen in of direct langs het plangebied gelegen. Alleen de N201 is een belangrijke transportroute voor gevaarlijke stoffen. Op de website van Rijkswaterstaat zijn de telgegevens van het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg weergegeven. Voor de N201 peiljaar 2008 zijn de volgende aantallen transporten opgenomen: 2037 Diesel (LF1); 1037 Benzine (LF2); en 395 LPG (GF3). LPG is door zijn explosieve eigenschappen de gevaarlijkste stof en bepaalt de omvang van het groepsrisico. In de nota RNVGS is het afwegingsgebied voor groepsrisico gemaximaliseerd tot 200 meter van de weg. In het plangebied komen geen nieuwe ontwikkelingen voor die van invloed zijn op de omvang van het groepsrisico. Op dit moment is de omvang van het groepsrisico, als gevolg van vervoer van gevaarlijke stoffen over de N201 erg klein. Overal in de directe nabijheid van de weg wordt voldaan aan de norm voor het plaatsgebonden risico.

Figuur 5.4: Uitsnede risicokaart (<http://nederland.risicokaart.nl/risicokaart.html>)

Mogelijkheden beperking en bestrijding van een ramp en zwaar ongeval

Hoewel de kans op een ramp of zwaar ongeval met gevaarlijke stoffen klein is, kan het voorkomen van een dergelijk incident niet worden uitgesloten. De rampenbestrijdingsorganisatie van de regionale brandweer bereidt zich voor op de gevolgen van een zogenaamd "maatgevend scenario". Voor gevaarlijke stoffen die over de N201 worden vervoerd, wordt het maatgevende scenario door LPG transport gevormd.

De externe risico's van LPG liggen in de hoge brandbaarheid van deze stoffen. Vooral wanneer het onder druk vloeibaar gemaakte gas vrijkomt, bijvoorbeeld door een grote lekkage van een opslagtank of door het bezwijken van zo'n tank, expandeert het mengsel zodanig dat een grote drukgolf ontstaat. Als dit mengsel ontbrandt leidt dit tot een explosie met grote hittestraling. Een bijzondere vorm van deze effecten is wanneer een zogenaamde BLEVE (Boiling Liquid Expanding Vapour Explosion) ontstaat, waarbij de grote gaswolk vrijkomt én deze direct ontbrandt en een vernietigende vuurbal vormt. Dit leidt tot grote schade en potentieel veel slachtoffers. Het zijn deze beelden die de risicobeoordeling en beleving bepalen.

Een ongeluk met een LPG-tankauto kent eigenlijk twee rampscenario's, namelijk:

1. Door het ongeluk met de LPG-tankauto ontstaat gelijk een BLEVE.
2. Door het ongeluk met de LPG-tankauto ontstaat niet direct een BLEVE maar kan zonder afkoeling in een tijdspanne van 10 tot 30 minuten een BLEVE plaats vinden; de gegeven tijd geeft personen in het effectgebied een mogelijkheid om zich zelf in veiligheid te brengen en de hulpdiensten een mogelijkheid om een BLEVE te voorkomen.

In risicoberekeningen voor transport van gevaarlijke stoffen wordt er van uitgegaan dat de zogenaamde 100% letaliteitgrens van een BLEVE op circa 85 meter ligt. Dit betekent dat indien het scenario optreedt elke persoon die zich (onbeschermd) binnen deze straal van het incident bevindt zal komen te overlijden. In het gebied tussen de 85 en 300 meter van de risicobron bevinden zich de potentiële slachtoffers die binnen een uur gestabiliseerd moeten worden. Dit aantal is bij een explosiescenario bepalend voor de minimale hulpverleningsaanvraag, vertaald in aantallen ambulances. Bij de berekening van deze afstanden is geen rekening gehouden met de afscherming ten gevolge van bouwconstructies (zoals een geluidswal) langs het tracé.

Het optreden van andere scenario's dan BLEVE kan ook niet worden uitgesloten. De effectenafstanden van bijvoorbeeld ontsnapping van giftige stoffen is groter dan genoemde 300 meter. Maar de gezondheidsschade is beperkter en de mogelijkheden tot rampenbestrijding zijn beter. Voor de rampenbestrijding van zowel BLEVE als overige scenario's met gevaarlijke stoffen is in eerste plaats voldoende materieel en bluswater van groot belang. Voor bepaald type incidenten is schuim van belang. De eerste voertuigen hebben in dat geval voldoende schuim om de bestrijding in te zetten waarna de aanvoer van nieuw schuim geregeld kan worden. Dus indien er voldoende maatregelen (zowel organisatorisch als technisch en materieel) zijn genomen om een BLEVE te beheersen, wordt dat ook voldoende geacht om dat ook voor de overige incidenten te kunnen.

Bij een ongeluk met een tankauto met benzine of diesel kan een plasbrand ontstaan, waarbij het invloedsgebied 55 meter is. De transporten van benzine en diesel zijn niet van invloed op de hoogte van het groepsrisico omdat bij dit scenario er in de rekensystematiek vanuit wordt gegaan dat er geen personen omkomen.

Er zijn geen nieuwe planologische wijzigingen in dit bestemmingsplan opgenomen die van invloed zijn op de bereikbaarheid en de bluswatervoorziening. De brandweer is veelal afhankelijk van een tertiaire bluswatervoorziening (open water) die in voldoende mate aanwezig is, maar niet altijd bruikbaar is vanwege slib en/of plantengroei.

Uit de beoordeling van de bereikbaarheid blijkt, dat het plangebied bereikbaar is voor de brandweer met een tankautospuut.

Zelfredzaamheid

In het plangebied zijn geen nieuwe ontwikkelingen opgenomen die van invloed zijn op de mate van zelfredzaamheid. Bestemmingen met personen die zich bij een ramp of calamiteit minder goed in staat zijn om te vluchten, zoals scholen en zorginstellingen liggen buiten het invloedsgebied van de N201.

5.8 Water

Inleiding

In Nederland heeft water een eigen plaats gekregen in de ruimtelijke besluitvorming via de watertoets. De watertoets houdt in dat bij het maken van ruimtelijke plannen al in een vroeg stadium bekeken moet worden wat de gevolgen zijn voor water en de ruimtelijke ordening. De watertoets is een proces waarbij overleg wordt gevoerd met de waterbeheerder. De waterbeheerder stelt in dit proces de kaders vast en geeft een wateradvies voor verschillende waterhuishoudkundige aspecten. De watertoets resulteert uiteindelijk in een waterparagraaf, die in de toelichting van het ruimtelijke plan wordt opgenomen.

Beleid en consequenties voor het plangebied

Nationaal Waterplan

In december 2009 heeft het kabinet het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Ook worden de maatregelen genoemd die hiervoor worden genomen. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

In het Nationaal Waterplan is een eerste uitwerking gegeven aan het Deltaprogramma dat wordt opgesteld naar aanleiding van het advies van de Deltacommissie in 2008. Dit programma is gericht op duurzame veiligheid en zoetwatervoorziening. Naast alle plannen om Nederland in de toekomst veilig en leefbaar te houden, is de uitvoering van maatregelen nu al in volle gang. Bijvoorbeeld de projecten Ruimte voor de Rivier en de Maaswerken zijn in uitvoering en moeten in 2015 gereed zijn. Ook worden langs de kust de zogenoemde zwakke schakels aangepakt en vindt versterking plaats door zandsuppleties.

Adviescommissie Waterbeheer 21 eeuw

Om problemen in waterkwaliteit en waterkwantiteit te bestrijden is de Adviescommissie Waterbeheer 21e eeuw met de trits vasthouden, bergen en afvoeren gekomen. Met het vasthouden van water wordt geanticipeerd op de klimaatverandering, stijging van de zeespiegel, daling van de bodem en verstedelijking.

Nationaal Bestuursakkoord Water

In verschillende beleidsregels is vastgelegd dat het watersysteem zowel op kwantitatief gebied als kwalitatief gebied voor 2015 op orde moet zijn. In het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) is de afspraak gemaakt om de afwateringssystemen op orde te brengen, waardoor het afwateringssysteem wordt getoetst aan de geldende inundatienormen. Vanuit de NBW is ook een trits met betrekking tot de waterkwaliteit geformuleerd: schoonhouden, scheiden en schoonmaken. Water dient allereerst schoongehouden te worden, dit kan door het scheiden van waterstromen. Als dit beide niet kan, dient water te worden gezuiverd.

Kaderrichtlijn Water

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) bevat doelstellingen met betrekking tot het waterkwalitatieve deel van het watersysteem. De doelstellingen van richten zich vooral op de waterkwaliteit en de ecologische toestand van watersystemen en gelden voor alle waterlichamen in Europa. Voor de waterlichamen moet in 2009 een maatregelenprogramma worden gepresenteerd. Voor de uitvoering hiervan geldt een resultaatverplichting in 2015. Het is voor de waterlichamen nog niet duidelijk welke waterkwaliteit als maatgevend wordt gesteld. De KRW stelt dat de waterkwaliteit er in ieder geval niet op achteruit mag gaan ('stand still' beginsel). Tot het van kracht worden van de KRW normen zijn de streefbeelden uit het waterbeheersplan van het hoogheemraadschap uitgangspunt.

Waterkwaliteit: Kaderrichtlijn Water (KRW)

De Vinkeveense Plassen behoren als 'waterlichaam' tot de KRW. Om de plassen op peil te houden, wordt water vanuit de Ringvaart aangevoerd. De kwaliteit van dit water wordt beïnvloed door de poldergemalen die op de Vinkeveenboezem uitmalen (De Tweede Bedijking, Gagel en Wilnis-Veldzijde) en de inlaat bij de Oudhuijzersluis vanuit de Kromme Mijdrecht/Amstel. Teneinde de waterkwaliteit en ecologie van de Vinkeveense Plassen te verbeteren, zijn de rioolwaterzuiveringsinstallaties van Uithoorn en De Ronde Venen verbeterd en is een defosfateringsinstallatie bij Demmerik aangelegd om het aanvoerwater vanuit de Ringvaart te defosfateren. Daarnaast moet de aanvoer via de Ringvaart vanuit de bovenlanden en de fosfaatrijke kwelstroom vanuit de droogmakerijen worden beperkt tot de hoeveelheid die nodig is om de plassen op peil te houden. Hiervoor zijn door Waternet negen alternatieven onderzocht. Na afweging van de voor- en nadelen van deze alternatieven is gekozen voor de afvoer vanuit het bovenland op de Amstel via een nieuw te bouwen gemaal bij de Mennonietenbuurt. In natte perioden, wanneer de aanvoer van water op de tussenboezem groter is dan de waterbehoefte voor het op peil houden van de Vinkeveense Plassen, zal dit gemaal het wateroverschot op de Amstel uitslaan.

Wateroverlast: Nationaal Bestuursakkoord Water (Watergebiedsplan Groot Wilnis-Vinkeveen c.a.)

Uit de faalkansanalyse blijkt de kans op wateroverlast in het peilgebied van de Vinkeveenboezem geen knelpunt te zijn. Met een herhalingstijd van 1 keer per 10 jaar wordt een maximale peilstijging berekend van circa 9 tot 14 cm bij het maximale klimaatscenario. Dit leidt in het algemeen niet tot overlast.

Veiligheid (keringen): Provinciaal Waterplan, Verordening Waterkeringen West-Nederland, Actieprogramma Veilige Waterkeringen (AGV), Waterbeheersplan AGV 2010-2015

Rond het plangebied zijn de afgelopen jaren de secundaire keringen versterkt, onder meer op basis van het Actieprogramma Veilige Waterkeringen. In het Waterbeheersplan 2010-2015 zijn als doelen voor 2015 beschreven:

Voor de regionale keringen:

- door de provincie aangewezen genormeerde boezemkaden zijn volgens planning getoetst, verbeterd en beheerd;
- legger- en beheerregister regionale keringen op orde.

Voor keringen in het algemeen:

- implementatie van de muskusrattenbestrijdingstaak, na overname hiervan van de provincie, met inachtneming van dierenwelzijnsaspecten en volgens de richtlijnen van de Landelijk Coördinatiecommissie Muskusrattenbestrijding (LCCM).

Voor sturing van ruimtelijke planning:

- AGV geeft voor zijn gebied invulling aan de overstromingsrisicobenadering door ontwikkeling per dijkkring van een risicozonering (in 2012), overstromingsrisico-kaarten (2013) en –plannen (2015); initiatiefnemer is de provincie;
- uitgaande van deze zonering beoordeelt AGV met het instrument van de Watertoets, de ruimtelijke en bouwplannen van provincies en gemeenten op overstromingsveiligheid van de geplande voorzieningen of objecten.

Peilbeheer: Watergebiedsplan Groot Wilnis-Vinkeveen c.a. (peilbesluit en waterinrichtingsplan)

Het peil in de tussenboezem blijft ongewijzigd (NAP -2.15 m) hetgeen ook geldt voor de grootte van het peilvak. De tussenboezem is een belangrijke schakel tussen de veenpolders, de droogmakerijen en de Amstellandboezem, zowel voor de wateraanvoer, -afvoer als waterberging. De bodem rond de tussenboezem is zeer zettingsgevoelig. Een eventuele peilverlaging zal hier direct leiden tot een snelle maaiveldddaling, waardoor de drooglegging binnen korte weer even groot of klein zal zijn als voorheen. Verder zouden er bij peilaanpassingen ingrijpende en kostbare maatregelen moeten worden genomen om de (historische) bebouwing te beschermen. De tussenboezem zou hierdoor vergaand 'versnipperd' worden.

Afvalwater, hemelwater, grondwater: uitbreiding gemeentelijke watertaken

Het gemeentelijk rioleringsplan is verouderd en wordt vervangen door een nieuw plan, aangepast aan de te vervullen taken. Afgelopen jaren zijn de gemeentelijke watertaken uitgebreid. Gemeenten zijn nu verantwoordelijk voor de inzameling en het transport van stedelijk afvalwater. Zij hebben een zorgplicht voor afvloeiend hemelwater en hebben nu ook de zorgplicht voor het treffen van maatregelen in openbaar gemeentelijk gebied voor grondwaterover- en onderlast. De gemeente moet uiterlijk op 1 januari 2013 een vastgesteld verbreed gemeentelijke rioleringsplan (GRP) hebben, een plan met een looptijd van vier tot zes jaar. In het plan is vastgelegd hoe de gemeente met haar verantwoordelijkheden en zorgplicht omgaat.

Het plan wordt opgesteld conform de meest actuele versie van de Leidraad Riolerings van de stichting RIONED en voldoet daarmee aan de eisen die de Wet Milieubeheer stelt. De provincie is actief betrokken bij het opstellen van GRP's door deel te nemen aan het vooroverleg en door de verbrede GRP's te beoordelen. Een goede afstemming tussen waterschap en gemeente is noodzakelijk.

De provincie stimuleert samenwerking en innovatie in de waterketen met een programma dat aansluit op het Nationaal Bestuursakkoord Waterketen. Uitgangspunt van het stimuleringsprogramma waterketen is het bereiken van een minimale belasting en een optimale kwaliteit van oppervlaktewater en milieu, tegen zo laag mogelijke maatschappelijke kosten voor de burger. Dit stimuleringsprogramma loopt tot en met 2011.

Ten aanzien van een nieuw GRP is het belangrijk speciale aandacht te geven aan een reële vertaling van werkzaamheden naar personeel en middelen, naar geplande investeringen voor rioolvervanging en de gevolgen van klimaatverandering.

Keur AGV

De Keur is één van de instrumenten die de waterbeheerder ter beschikking staat om de doelstellingen van het waterbeheer te behalen, waaronder veiligheid en bescherming tegen overstromingen. Ruimtelijke ontwikkelingen en werkzaamheden in en rondom waterlopen, waterkeringen en hun beschermingszones moeten daarom onder andere worden getoetst aan de Keur AGV.

Beleid en vrijstellingen

Sinds 1 december 2011 is de nieuwe Keur AGV van kracht. Hierbij zijn ook het Keurbesluit Vrijstellingen en de Beleidsregels Keurvergunningen vastgesteld. In het Keurbesluit Vrijstellingen staat onder welke voorwaarden vrijstellingen op de Keur gelden en in de nota Beleidsregels Keurvergunningen staat onder welke voorwaarden het bestuur van AGV vergunning kan verlenen voor verboden handelingen uit de Keur.

Dempen

Het dempen van oppervlaktewater is verboden volgens de Keur AGV. In de nota Beleidsregels Keurvergunningen staat onder welke voorwaarden het bestuur van AGV vergunning kan verlenen voor het dempen van water.

Watersysteem

Voor de beschrijving van de waterhuishouding, is onderscheid gemaakt in:

- het regionale watersysteem: de Amstellandboezem ('hoofdboezem'),
- het subregionale watersysteem: de Vinkeveenboezem ('tussenboezem'), die een belangrijke schakel vormt tussen de polders en de 'buurpolders' Derde Bedijking.

Groot Wilnis-Vinkeveen, Demmerik, Oukoop en Gagel.

De waterhuishouding op lokaal niveau wordt in grote mate bepaald door de plaats van inlaten en gemalen en het beheer dat over kunstwerken wordt gevoerd om peilen te handhaven en eventueel de waterkwaliteit te beïnvloeden. De kom Vinkeveen behoort tot de Vinkeveenboezem of 'tussenboezem'.

Hoogteverschillen zijn belangrijk

Voor de regionale waterhuishouding zijn de verschillen in hoogteligging in het gebied van belang en de gevolgen daarvan voor de kwel en inzijging in de omgeving. Het hoogteverschil in de polders heeft effect op de waterhuishouding in de boezem. De kom Vinkeveen is als bovenlandgebied en inzijgingsgebied.

Waterhuishouding in droge perioden

In droge periodes bestaat het merendeel van het boezemwater uit de afvoer van de droogmakerijen en het effluent van de rioolwaterzuiveringen. De watervraag is in de zomer juist groot in de ondiepe polders en de Vinkeveense Plassen en deze onttrekken water uit het zuidelijk deel van de Amstelboezem (Kromme Mijndrecht, Geer, Bijleveld en Groote Heicop). De oostelijke inlaten ontvangen tot aan de Dooijersluis overwegend water uit het Amsterdam-Rijnkanaal. De westelijke inlaten (waaronder de Vinkeveenboezem) ontvangen overwegend water uit de Amstel en Kromme Mijndrecht. Er ontstaat een zuidwaarts gerichte stroming in de Amstel, waardoor het uitgeslagen water uit Groot-Mijndrecht, vermengd met zuiveringseffluent, reikt tot de Oudhuijersluis (= inlaat Vinkeveenboezem). Als gevolg hiervan wordt in droge zomers water in de Vinkeveenboezem ingelaten met een chlorideconcentratie die kan oplopen tot 700 mg/l. Het inlaatwater kan tot 30% effluent bevatten uit de zuiveringen van Uithoorn en Mijndrecht.

Naast de invloed van dit inlaatwater uit de boezem, zijn aan de tussenboezem drie polders gekoppeld die hun wateroverschot via de tussenboezem afvoeren:

- De Tweede Bedijking, een diepe polder met een matige hoeveelheid kwel,
- Wilnis-Veldzijde, een diepe polder met een sterke kwel,
- en Gagel, een kleine ondiepe polder met wegzijging.

Het water uit deze drie polders heeft hoge nutriëntconcentraties, vanuit de landbouw en in de droogmakerijen vooral door nutriëntrijke kwel. In droge perioden bepaalt de kwel vanuit de droogmakerijen dus in meer of mindere mate de waterkwaliteit van de Amstelboezem en Vinkeveenboezem. Vanwege de grote omvang en relatief slechte kwaliteit van het kwelwater in Groot-Mijndrecht en Wilnis-Veldzijde hebben deze polders een grote invloed op de waterhuishouding in de omgeving. Het uitgeslagen kwelwater van Wilnis-Veldzijde heeft hoge nutriëntconcentraties, is zuurstofarm en is bruin van kleur. Dit water domineert het gebied van de brug over Kerkvaart bij Mijndrecht tot en met de Zuidplas (Vinkeveense Plassen). De waterkwaliteit ten westen van de brug over de Kerkvaart lijkt sterk op de kwaliteit in de Amstel en Kromme Mijndrecht (hoofdboezem). De nutriëntconcentraties hiervan zijn hoog, maar het water is veel helderder dan dat van Wilnis-Veldzijde. Het uitgeslagen kwelwater van Groot-Mijndrecht heeft hoge chloride- en nutriëntconcentraties en is bruin van kleur. Dit water domineert in de Amstelboezem vanaf de Winkel en de Waver, via de Amstel en de Kromme Mijndrecht tot aan de Geer in het zuiden. Voor het op peil houden van het oppervlaktewater in het natuurgebied van Botshol wordt in droge perioden water vanuit de Waver via een zogenaamde 'defosfatering' ingelaten. Net als bij de Vinkeveense Plassen, wordt de waterbehoefte van Botshol bepaald door de continue wegzijging naar de diepgelegen polder Groot-Mijndrecht.

Natte perioden

In natte perioden keert de stroming van de Amstel naar het noorden, waar het water uiteindelijk via het Noordzeekanaal wordt afgevoerd. Het overtollige water in de tussenboezem wordt via de de Ringvaart en de Geuzensloot door gemaal De Ruiter afgevoerd naar de boezem en het Amsterdam-Rijnkanaal. De inlaat bij de Oudhuijzersluis staat dan dicht. In het natuurgebied van Botshol wordt in de winterperiode geen water ingelaten. In natte perioden wordt de waterkwaliteit van de tussenboezem vooral bepaald door kwelwater vanuit de drie gekoppelde polders: met name Wilnis-Veldzijde en in mindere mate De Tweede Bedijking en Gagel.

De invloed van de waterafvoer vanuit Groot-Mijdrecht op de Amstelboezem is in natte perioden minder groot, omdat het aandeel hiervan in de totale afvoer naar de boezem minder groot is.

5.9 Ecologie

Inleiding

De bescherming van natuur in Nederland is vastgelegd in Europese en nationale wet- en regelgeving, waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. De soortenbescherming is in Nederland geregeld in de Flora- en faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet.

Soortenbescherming

Het doel van de Flora- en faunawet is het in stand houden en beschermen van in het wild voorkomende planten- en diersoorten. De Flora- en faunawet kent zowel een zorgplicht als verbodsbepalingen. De zorgplicht geldt te allen tijde voor alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving. De verbodsbepalingen zijn gebaseerd op het 'nee, tenzij'-principe. Alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten zijn in principe verboden, maar er kunnen vrijstellingen en ontheffingen worden verleend van de verbodsbepalingen. Het toetsingskader voor deze vrijstellingen is geregeld in een Algemene Maatregel van Bestuur, de AMvB artikel 75.

Er bestaan drie beschermingsregimes voor drie verschillende groepen van beschermde soorten. Voor de algemeen beschermde soorten (tabel 1 van de Flora- en faunawet) geldt een algemene vrijstelling voor ruimtelijke ingrepen. Ook voor de overige beschermde soorten (tabel 2 van de Flora- en faunawet) is vrijstelling mogelijk, mits wordt gewerkt volgens een goedgekeurde gedragscode. Voor strikt beschermde soorten (tabel 3 van de Flora- en faunawet) kan enkel ontheffing worden verleend na een uitgebreide toetsing.

Gebiedsbescherming

De natuurbeschermingswet biedt een beschermingskader voor de flora en fauna binnen aangewezen beschermde gebieden. Hieronder vallen de speciale beschermingszones volgens de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn, gebieden die deel uitmaken van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), beschermde natuurmonumenten en staatsnatuurmonumenten. Een belangrijk onderdeel van de Natuurbeschermingswet is dat er geen vergunning gegeven mag worden voor handelingen of projecten die schadelijk kunnen zijn voor de kwaliteit van de habitats van soorten, waarvoor een gebied is aangewezen.

Wanneer niet op voorhand uitgesloten kan worden dat er schadelijke effecten kunnen optreden, dan dient de initiatiefnemer een 'passende beoordeling' te maken. Dat betekent een onderzoek naar alle aspecten van het project en welke gevolgen die kunnen hebben voor datgene wat bescherming geniet.

Situatie

Op ongeveer drie kilometer ligt het Natura2000-gebied Botshol. Het plangebied maakt geen deel uit van de (Provinciale) Ecologische Hoofdstructuur, maar grenst wel direct aan EHS-gebied. Eventuele effecten als gevolg van ontwikkelingen binnen het bestemmingsplan op natuurwaarden van daarbuiten gelegen Ecologische Hoofdstructuur (zogenaamde 'externe werking') hoeft niet te worden beschouwd; het 'nee-tenzij'-principe geldt alleen binnen de begrenzing van de EHS.

De EHS wordt beschermd middels het 'nee tenzij' vanuit de Provinciale Ruimtelijke Verordening. Het beschermingsregime van de Natuurbeschermingswet beperkt zich tot Natura 2000-gebieden en beschermden Natuurmonumenten. Bovendien geldt in Utrecht dat ook ontwikkelingen nabij de EHS getoetst moeten worden op hun schadelijkheid.

In het plangebied zijn geen beschermde plantensoorten aangetroffen (tabel 2 en 3 van de Flora- en Faunawet). Op 22 en 23 juli 2010 is een bezoek gebracht aan Vinkeveen om aldaar in het veld te bekijken wat de consequenties van de bestemmingsplanwijziging op beschermde flora en fauna kan hebben (Ecologische quickscan Kom Vinkeveen, Royal Haskoning, november 2010).

Dit bestemmingsplan gaat uit van de bestaande situatie. Er vinden op basis van dit bestemmingsplan geen ruimtelijke ingegrepen plaats. Zodoende zijn er geen effecten op aanwezige natuurwaarden aan de orde. Voor de ontwikkelingen op de lange termijn zal uitgebreider natuuronderzoek nodig zijn om de ecologische belangen goed af te kunnen wegen en eventuele compenserende maatregelen te kunnen treffen.

5.10 Cultuurhistorie: Bouwhistorie, archeologie en cultuurhistorisch landschap

5.10.1 Beleid, wet- en regelgeving

Het plangebied ligt in het nationale landschap het Groene Hart. Nationale landschappen zijn door het Rijk aangewezen als nationaal landschap omdat zij bijzondere landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kenmerken bezitten. De provincies hebben een essentiële rol bij het uitvoeren van het landschapsbeleid. De provincie Utrecht heeft het onderwerp Nationale Landschappen verwerkt door middel van een partiële herziening van het Streekplan 2005-2015, de Structuurvisie Nationale Landschappen, die op 15 december 2009 in ontwerp verscheen.

De provincie Utrecht heeft de volgende provinciale belangen geformuleerd als doel ten aanzien van landschap:

- het behouden en versterken van de identiteit van de verschillende landschapstypen;
- het vernieuwen van het landschap, met herkenning van het verleden.
- voor de nationale landschappen het zich inzetten voor het behouden, versterken en ontwikkelen van de voor het betreffende nationaal landschap bepalende kernkwaliteiten;
- voor woningbouw in het nationale landschappen Groene Hart, gaat de provincie Utrecht uit van een bovengrens van migratiesaldo nul. Dit kwantitatieve instrument is ondersteunend aan de kwalitatieve doelstelling die zij met woningbouw nastreeft.

Aansluitend hierop worden voor het Groene Hart de volgende kernkwaliteiten onderscheiden:

- landschappelijke diversiteit;
- (veen-)weidekarakter;
- openheid;
- rust & stilte.

De Ronde Venen valt binnen de deelgebieden:

- “de droogmakerijen”;
- “waarden en venen”;
- “metropolitane landschappen”.

Het plangebied valt binnen “metropolitane landschappen”. Binnen de metropolitane landschappen staat de kernkwaliteit diversiteit bij de provincie centraal, zowel in het landschap, als in gebruik en beheer. Belangrijk hierbinnen zijn behoud en ontwikkeling van het groenblauwe karakter en behoud en versteviging van de stad-land relatie. De landschapsstructuur in deze gebieden is kleinschaliger en diverser dan in de Waarden en de Venen. Ook de landbouw is diverser, er zijn omvangrijke natuurgebieden en de relatie met de steden is sterker. De nadruk in het provinciale beleid ligt er op om deze gebieden met al hun dynamiek voor de toekomst te behouden. Het vormt hiermee een buffer tegen geleidelijk uitbreidende verstedelijking.

Provinciale Ruimtelijke Verordening

In 2009 heeft de Provincie Utrecht een provinciale ruimtelijke verordening vastgesteld. Hierin is het cultuurhistorische beleid per artikel ingedeeld in vier gebiedsgerichte categorieën, te weten:

- Artikel 3.1: Veiligstellen Cultuurhistorische hoofdstructuur;
- Artikel 3.2: Eisen stellen Cultuurhistorische hoofdstructuur;
- Artikel 3.3: Eisen stellen Cultuurhistorische hoofdstructuur archeologie;
- Artikel 3.4: Waterlinies.

Het plangebied valt onder 3.1. Dit betekent dat binnen dit bestemmingsplan de aanwezige cultuurhistorische waarden beschreven dienen te worden, dat er regels opgesteld moeten worden om waardevolle cultuurhistorische structuren te waarborgen en dat aangegeven moet worden hoe met eventuele veranderingen wordt omgegaan. Daarnaast bepaalt dit geen ruimtelijke ontwikkelingen die voorzien in grootschalige veranderingen zijn toegestaan, tenzij wordt aangetoond dat er geen reëel alternatief is en de cultuurhistorische aantasting geminimaliseerd wordt.

Beleidsbrief Modernisering Monumentenzorg en artikel 3.1.6 BRO

In 2009 heeft het rijk de Beleidsbrief Modernisering Monumentenzorg gepubliceerd. In deze brief, die op termijn zal worden vertaald naar concrete maatregelen, wordt uiteengezet welke plaats het rijk ziet voor cultuurhistorie. Daarin zijn drie pijlers geïntroduceerd:

- Pijler 1: Cultuurhistorische belangen meewegen in de ruimtelijke ordening;
- Pijler 2: Krachtiger en eenvoudiger regelgeving;
- Pijler 3: Bevorderen van herbestemmingen

Het meewegen van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening is hierbij bovenaan geplaatst. Goede ruimtelijke ordening betekent dat er een integrale afweging plaatsvindt van alle belangen die effect hebben op de kwaliteit van de ruimte. Eén van die belangen is de cultuurhistorie.

Om meer vorm en inhoud te geven aan de borging van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening zullen gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen rekening moeten gaan houden met cultuurhistorische waarden. Dat betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en daar conclusies aan moeten verbinden die in een bestemmingsplan verankerd worden. De beleidsmatige visie op zaken als cultuurhistorie zal door gemeente, provincie en door het Rijk zelf in structuurvisies moeten worden beschreven. Hiermee stuurt het rijk aan op gebiedsgerichte zorg voor cultuurhistorie door heldere borging vooraf. Dit moet tijd besparen in de plantoetsing achteraf.

Om een stabiele en meer structurele basis te geven aan de afweging van cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening, is per 1 januari 2012 aan artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening toegevoegd dat gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen in de toelichting moeten aangeven op welke wijze rekening is gehouden met de aanwezige cultuurhistorische waarden.

Wet op de Archeologische Monumentenzorg

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. Hiermee worden de uitgangspunten van het Europese Verdrag van Valetta (in 1992 ondertekend door onder meer Nederland) binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt in aansluiting op het Europese verdrag de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ordening en de financiering van opgravingen volgens het principe: 'de verstoorder betaalt'.

Er wordt gestreefd om archeologisch erfgoed in de bodem zelf (in situ) te behouden, omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. Vooronderzoek maakt duidelijk welke archeologische waarden verstoord dreigen te worden.

Met de nieuwe wet is het onder meer verplicht geworden om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor de overweging van archeologievriendelijke alternatieven. Tijdens de voorbereiding van plannen is (vroeg)tijdig archeologisch (voor)onderzoek belangrijk. Hiermee kan duidelijk gemaakt worden of en welke archeologische waarden verstoord dreigen te worden. In het geval

archeologische waarden aanwezig zijn, zal hier op een gepaste wijze mee om dienen worden te gaan (bv. middels een archeologievriendelijke aanpak en/of – in het uiterste geval - een archeologische opgraving).

Nationale archeologische kaarten

Terreinen met een vastgestelde archeologische waarde staan aangegeven op de Archeologische Monumentenkaart (AMK) die door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed is opgesteld. De verwachtingswaarde van een gebied staat op de Indicatieve Kaart van Archeologische Waarden (IKAW). Deze kaarten vormen daarmee de landelijke basis voor de archeologische waardebeoordeling.

Hoe hoger de verwachtingswaarde van een gebied, des te groter is de kans dat er archeologische vindplaatsen aanwezig zijn. Daar waar de verwachtingswaarde laag is gelden in principe geen nadere eisen en kan zonder aanvullend onderzoek ontwikkeld worden. Mochten er tijdens de bouwwerkzaamheden alsnog vondsten worden gedaan, dan geldt er een meldingsplicht (artikel 53 Monumentenwet). Vondsten dienen altijd met zorg behandeld en gemeld te worden.

Archeologische en cultuurhistorische kaart van De Ronde Venen

Om een zo goed mogelijk beeld van alle (verwachte) archeologische waarden binnen De Ronde Venen te krijgen is een archeologische beleidskaart opgesteld. Deze kaart, waarin ook Abcoude en Baambrugge zijn opgenomen, is in december 2011 gepubliceerd.

Aanvullend hierop is een cultuurhistorische kaart van de voormalige gemeente De Ronde Venen gemaakt die in concept staat is. Hierop zijn alle rijks- en gemeentelijke monumenten binnen De Ronde Venen afgebeeld, evenals alle andere cultuurhistorische (landschappelijke) waarden.

Hiertoe behoren onder andere ontginningslinten, dijken en zuwen, de Stelling van Amsterdam, verkavelingspatronen en (al dan niet verdwenen) molens. Archeologische waarden wordt niet in de cultuurhistorische kaart opgenomen, daar dit al op de archeologische kaart verwerkt wordt. De cultuurhistorische kaart dient als basis voor de in bestemmingsplannen te verwerken cultuurhistorische waarden.

Erfgoedverordening, Archeologische beleidsregels

Het archeologiebeleid in De Ronde Venen is mede vastgelegd in de Erfgoedverordening De Ronde Venen 2011. Hierin zijn archeologische bepalingen en zoneringen vastgelegd voor gebieden waar een bestemmingsplan vigeert waarin geen archeologisch beleid is opgenomen. Aanvullend is hierin vastgelegd (in artikel 17) dat bij archeologische opgravingen in de zin van de Monumentenwet het bevoegd gezag een programma van eisen dient vast te stellen waarbij nadere regels worden gesteld ten aanzien van het onderzoek. Ook is vastgelegd dat voorafgaand aan booronderzoek een plan van aanpak ter goedkeuring aan het bevoegd gezag overlegd moet worden.

De Archeologische Beleidsregels De Ronde Venen 2010 brengen bepalingen uit diverse bestemmingsplannen met archeologie in overeenstemming met nieuwe wetgeving. Daarnaast leggen de regels de archeologische toetsingsprocedure vast voor deze bestemmingsplannen. Dezelfde toetsingssystematiek is van kracht voor gebieden met een bestemmingsplan waarin geen archeologie is opgenomen krachtens de Erfgoedverordening (artikel 16).

5.10.2 Cultuurhistorische achtergrond

Ontstaansgeschiedenis gebied voormalige De Ronde Venen

De oudste bewoning uit De Ronde Venen dateert uit het Neolithicum (de Nieuwe Steentijd), om precies te zijn uit de overgang van het Vroeg Neolithicum (5300-4200 voor Chr.) naar het Midden Neolithicum (4200-2850 voor Chr.). Het Neolithicum staat voor de periode in onze geschiedenis waarin de mens overgaat van het jagen en verzamelen van voedsel naar het verbouwen van voedsel en het houden van vee. Ongeveer rond 4000 voor Chr. begon de woonsituatie vermoedelijk te verslechteren door oprukkend veen, waardoor de bewoners naar hogere en drogere gronden begonnen te vertrekken. Hierdoor is er vermoedelijk gedurende zeer lange tijd geen bewoning in De Ronde Venen geweest.

In de 11^e eeuw begonnen de eerste ontginningen in De Ronde Venen. In 1085 schonk de Utrechtse bisschop Koenraad het gebied De Ronde Venen aan het kapittel van Sint Jan (en aan zijn ministeriaal de heer van Abcoude). Het begin van de huidige bewoning gaat dan ook terug tot de late 11^e eeuw. Hiermee werd het startsein gegeven voor de ontginning van een uitgestrekt veengebied. Vanaf veenriviertjes als de Kromme Mijldrecht, Drecht, Waver en Winkel, de ontginningsbases, werd radiaal ontgonnen naar het hoger en centraal gelegen veenkussen. De radiale vorm is onder meer nog goed herkenbaar in het verkavelingspatroon rond Vinkeveen.

De ontwatering bracht ook nadelige gevolgen met zich mee. Door het ontwateren kon er zuurstof bij het veen komen waardoor er oxidatie (verbranding aan de lucht) optrad. De top van het veen verdween daardoor en het maaiveld daalde. Opnieuw ontwateren was slechts een tijdelijke oplossing. De maaiveldvaling ging uiteindelijk zo ver dat het veen niet meer ontwaterd kon worden en men noodgedwongen moest overstappen van akkerbouw op veeteelt.

Tegen wateroverlast werden rondom de ontginningen en langs de zuwes, die als afscheiding tussen het ontgonnen land naar het midden van het veenkussen waren aangelegd, kaden aangelegd.

Ongeveer halverwege de ontginning werden rond het middelpunt ringvormige ontginningskaden opgeworpen. Dit gebeurde echter niet gelijktijdig. In de onderlinge verspringing van de kaden is dat goed te zien.

Op deze kaden ontstonden de lintnederzettingen Mijldrecht, Demmerik, Vinkeveen, Wilnis en Waverveen. Het lint Demmerik moet als eerste zijn aangelegd (voor 1138) en vervolgens noordwaarts zijn verlengd in Vinkeveen. Later volgden de linten van Mijldrecht en daarna Waverveen.

De kerken van deze nederzettingen werden gebouwd op de kruising met de zuwes. Ten oosten van de kerk van Mijldrecht werd aan het begin van de 13^e eeuw een Proostenhuis gebouwd dat in 1536 als ridderhofstad werd erkend. Het gebouw bestaat intussen niet meer.

De maaiveld daling ging door met als gevolg dat het veen op den duur zelfs lager kwam te liggen dan de veenrivieren. Rond 1600 was het maaiveld al zo'n vijf meter gedaald. Daarom werden windmolens ingezet om het land droog te malen. De aanwezigheid van molens in de Ronde Venen is bekend vanaf de 17^e eeuw, maar mogelijk was er net als elders in het Nederlandse veengebied vanaf de 15^e eeuw al sprake van windmolens. De inzet van molens was slechts een gedeeltelijke oplossing. Bij lange windstille perioden bleef het water op het land staan.

In de 16^e eeuw werd echter door de groei van de steden in West-Nederland de vraag naar brandstof steeds groter. Door het ontbreken van hout was men aangewezen op turf en al snel werden grote veengebieden afgegraven voor de turfwinning. De gaten en lage delen die hierdoor ontstonden werden vaak weer opgevuld met het afval, het zogenaamde toemaakdek, dat met de turfschuiten uit de stad (meestal Amsterdam) mee werd teruggenomen. Aanvankelijk vond turfwinning plaats boven water, de zogenaamde droge vervening, maar na verloop van tijd werd met behulp van een baggerbeugel ook onder water veen gewonnen; de natte vervening. Het gevolg van de turfwinning was dat lokaal open waterplassen ontstonden. Door golfslag breidden deze wateren zich vaak uit tot grote binnenmeren. De binnenmeren konden bij storm een bedreiging vormen voor de dorpen en steden er omheen. Met het oog hierop, en om weer voldoende landbouwgrond te verkrijgen, werd in de loop van de 19^e eeuw een groot aantal meren drooggelegd.

De plannen voor het droogmaken van een aantal meren in de gemeente De Ronde Venen werden reeds in 1798 door de Staten van Utrecht goedgekeurd. Het betrof een gefaseerde drooglegging: De Eerste, Tweede en Derde Bedijking. Na de aanleg van zware ringdijken werd begonnen met het wegpompen van het water. Hiervoor werd gebruikgemaakt van windmolens.

De Eerste Bedijking viel droog in 1845, de Tweede Bedijking 11 jaar later in 1856 en de Derde Bedijking in 1874. De droogmakerij Groot Mijdsrecht viel droog in 1879 en in 1926 viel de laatste polder, Wilnis-Veldzijde, droog. Vele duizenden hectares woest water waren nu veranderd in keurig opgedeelde percelen landbouwgrond.

Mede door het inklinken van de grond, de zilte kwel en de landbouwcrisis van 1880 bleken de gronden in de droogmakerijen echter niet zo gunstig als gehoopt en daarom trokken veel boeren weg.

Met het droogleggen van de voormalige meren is het landschap zoals dat 4500 jaar voor Chr. bestond, in feite weer aan het maaiveld aanwezig. De ligging van de voormalige krek en geulen zijn soms nog duidelijk als verhogingen zichtbaar aan het maaiveld. Het is eigenlijk heel bijzonder en uniek om na ruim 6000 jaar weer op dezelfde bodem te lopen als de eerste bewoners van het gebied. Het feit dat de archeologische sporen zo dicht aan het maaiveld liggen maakt ze echter ook zeer kwetsbaar voor bodemingrepen of zelfs voor regulier grondgebruik.

De droogmakerijen waren met de lage ligging van het maaiveld uitstekend geschikt om in tijden van oorlog onder water te zetten. Ze vormden dan ook, samen met een aantal forten, onderdeel van de Stelling van Amsterdam die tussen 1883 en 1914 werd aangelegd. De Stelling bestaat uit een cirkel van inundatiegebieden (stukken land die onder water konden worden gezet om een onbegaanbare barrière te creëren voor de

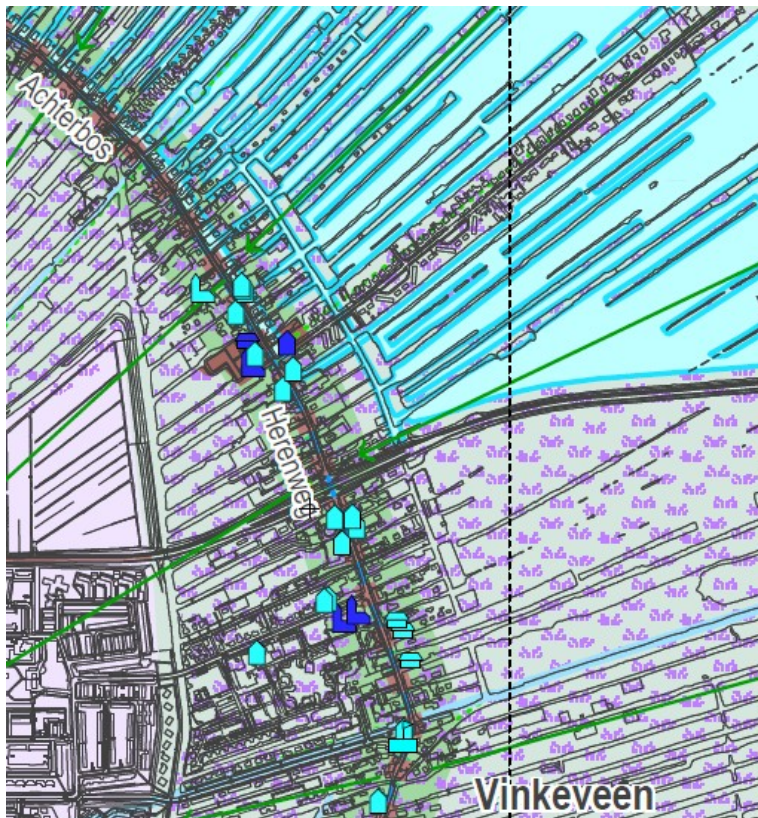
vijand) en daarachter gelegen forten rondom Amsterdam. In het noorden van de gemeente liggen twee voormalige forten: bij Nessersluis (Fort bij Waver-Amstel) en ter hoogte van Amstelhoek (Fort bij Uithoorn). De Stelling van Amsterdam behoort tot het Unesco erfgoed (werelderfgoed lijst).

De ontsluiting van De Ronde Venen begon in 1915 met de aanleg van de spoorlijn tussen Nieuwersluis en Uithoorn met stations in Mijdrecht, Wilnis en Vinkeveen. Sinds 1986 is de spoorlijn niet meer in gebruik. Ook werden de doorgaande provinciale wegen N201 en N212 gerealiseerd. Deze volgden grotendeels de reeds bestaande wegenstructuur.

5.10.3 Cultuurhistorische elementen

Cultuurhistorisch landschap

Van het gebied van de voormalige gemeente De Ronde Venen is een cultuurhistorische kaart opgesteld in concept met daarop weergegeven alle rijks- en gemeentelijke monumenten en andere cultuurhistorische elementen met uitzondering van archeologie en de MIP panden. Archeologie ontbreekt omdat er een aparte archeologische kaart opgesteld is. Panden die een status hebben gekregen in het kader van het Monumenten Inventarisatieproject (MIP) van 1992 worden niet op de kaart weergegeven omdat het MIP inmiddels bijna twintig jaar geleden heeft plaatsgevonden en de gegevens daarom niet meer actueel zijn. Een actualisatie voor de gehele gemeente is nog niet uitgevoerd.

Figuur 5.5: Uitsnede cultuurhistorische kenmerkenkaart

De Ronde Venen werd vanaf de late 11^e eeuw radiaal ontgonnen vanaf veenriviertjes als de Kromme Mijdrecht naar het hoger en centraal gelegen veenkussen. Tegen wateroverlast werden rondom de ontginningen en langs de zuwes, die als afscheiding tussen het ontgonnen land naar het midden van het veenkussen waren aangelegd, in de loop der tijd kaden aangelegd. Zo ontstonden de lintnederzettingen Mijdrecht, Demmerik, Vinkeveen, Wilnis en Waverveen. De kerken van deze nederzettingen werden gebouwd op de kruising met de zuwes.

Het plangebied bevindt zich in de oude kern van Vinkeveen. Zoals blijkt uit figuur 5.5 is zo'n 800 tot 900 jaar na de ontginning van Vinkeveen de originele structuur nog steeds te zien. De lintvormige ontginningsbasis is nog altijd aanwezig, net als het verkavelingspatroon van de copeontginningen. Hetzelfde geldt voor de belangrijkste zuwe, de Baambrugse Zuwe, die nog altijd in lijn met een kerk staat.

Ten noorden van het plangebied loopt de Baambrugse Zuwe, die in een rechte lijn vanuit Baambrugge (nabij de rijksmonumentale kerk daar) door de Vinkeveense Plassen naar de Herenweg in Vinkeveen loopt. Nabij de plaats waar de Herenweg en de Baambrugse Zuwe elkaar kruisen staat de rijksmonumentale Nederlands Hervormde Kerk, Herenweg 201. De kerk stamt weliswaar uit 1930, maar door de eeuwen heen heeft er vanaf de ontginning altijd een kerk op of nabij deze plaats gestaan. Het lint van de Herenweg en de zuwe en zichtslijn Baambrugse Zuwe zijn van cultuurhistorische waarde.

Typerend voor Vinkeveen is de verkaveling. Vanaf de middeleeuwen werd het lint van Vinkeveen langs onder andere de Herenweg ontgonnen via het *cope* systeem waarbij de landheer (de *vercoper*) stukken wildernis uitgaf aan kolonisten (*copers*) die daarvoor een contract (*cope*) moesten aangaan. Het stuk land wat zo in eigendom verkregen werd moest ontgonnen worden. Dit gebeurde in vaste formaten, welke nu nog altijd langs de Herenweg te zien zijn.

Na de middeleeuwen werd er in toenemende mate veen afgegraven in Vinkeveen. Dit gebeurde in de bestaande verkavelingsrichting van de *cope* ontginningen. Hierbij ontstonden *trekgaten* bij het uitbaggeren (trekken) van het veen. Dit veen werd op aparte stroken land te drogen gelegd: de *legakkers*. Vele trekgaten en legakkers zijn verdwenen door de zich door golfslag uitbreidende Vinkeveense Plassen, maar nog altijd zijn er diversen in stand gebleven.

Figuur 5.6: Het patroon van de middeleeuwse *cope* ontginningen in Vinkeveen is nog altijd duidelijk te zien.

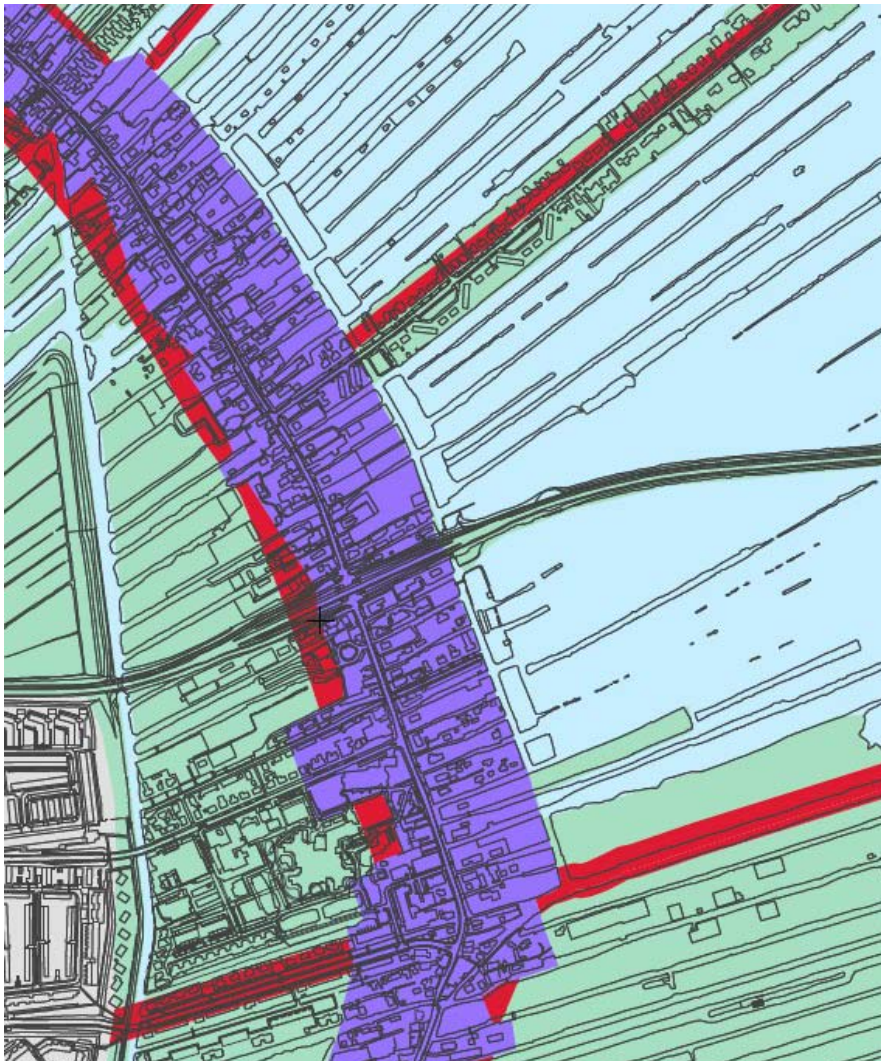
De verkavelingsvormen rond de Herenweg volgens het oude *cope* systeem, de *trekgaten* en de *legakkers* zijn kenmerkend voor het gebied en van cultuurhistorische waarde.

Ten zuiden van het plangebied is op figuur 5.5 in het blauw de vroegere loop van de Geuzensloot aangegeven, welke deels nog aanwezig is. Dit is een middeleeuws kanaal wat vroeger van waarde was als vaarroute en leidde naar het vroegere middelpunt van De Ronde Venen nabij de huidige rotonde in de N212 en Mijdrechtsedwarsweg, waar ook het middeleeuwse kanaal de Bijleveld langs liep. Het restant van de Geuzensloot is van cultuurhistorische waarde.

Archeologie

Het plangebied ligt tegen het centrale deel van de historische kern van Vinkeveen. Deze is onderdeel van een groter ontginningslint lopend van Achterbos via de Herenweg naar Demmerik en het Donkereind, of over de Uitweg naar de Oudhuijzerweg bij Wilnis. Doordat de huidige bewoning hier terug gaat tot de 11^e eeuw worden er hier hoge archeologische waarden in de bodem verwacht. De historische kern Vinkeveen is op de Archeologische Monumentenkaart geplaatst door de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed. De gehele Herenweg valt hier binnen.

Van de nieuwe gemeente De Ronde Venen is een archeologische beleidskaart opgesteld, die in december 2011 is gepubliceerd op de gemeentelijke website. Het AMK terrein is hierop binnen een blauw kader afgebeeld (zoals links in de uitsnede is te zien). Op de archeologische beleidskaart staat behalve het AMK terrein ook de rest van de ontginningsbasis langs de Herenweg aangegeven. Ook de Baambrugse Zuwe, als oude kade, en een inmiddels verdwenen kade ten noorden hiervan staan aangegeven in het rood. Tot slot is in het zuiden de vroegere loop van de Geuzensloot aangegeven. Een middeleeuws kanaal wat vroeger van waarde was als vaarroute. De Geuzensloot, zuwes/kaden en ontginningsbasis zijn rood op de uitsnede van de archeologische beleidskaart aangegeven.

Figuur 5.7: Uitsnede archeologisch beleidskaart

De archeologische beleidskaart bevat een document met beleidsvoornemens. Het plangebied is op de beleidskaart aangeduid als water. Hiervoor gelden geen regels. Hierdoor zijn in de regels van dit bestemmingsplan geen beleidsvoornemens opgenomen.

6 JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING

6.1 Algemeen

Het bestemmingsplan is een ruimtelijk besluit, waarin de regels voor het gebruik en het bebouwen van gronden worden vastgelegd. In een bestemmingsplan wordt door middel van bestemmingen en aanvullende aanduidingen aangegeven op welke gronden welke functies toegestaan zijn en hoe deze gronden bebouwd mogen worden. Het bestemmingsplan is opgebouwd uit drie onderdelen: plantoelichting, verbeelding en planregels. De toelichting verwoordt welke beleidskeuzes hebben geleid tot het vastleggen van de bestemmingen met bijbehorende regels. In de regels staan per bestemming de specifieke regels met betrekking tot bouwen en gebruik van de gronden. De verbeelding geeft weer aan welke gronden welke bestemming is toegekend.

Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) in 2008 heeft de standaardisering en digitalisering van bestemmingsplannen zijn intrede gedaan. Hiermee wordt beoogd de raadpleegbaarheid en uitwisselbaarheid van ruimtelijke plannen te vergroten. Met de Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2008 zijn de bepalingen voor de standaardisering en digitalisering vastgelegd. Een bestemmingsplan opgesteld volgens deze bepalingen is een digitaal bestand in GML-formaat, waarin geometrisch bepaalde planobjecten zijn vastgelegd. Technisch gezien is een bestemmingsplan zodoende een verzameling objecten (zoals bestemmingsvlakken), waaraan informatie (zoals ligging en naam) is gekoppeld.

Het bestemmingsplan kan geraadpleegd worden door middel van computersoftware, bijvoorbeeld via de internetpagina www.ruimtelijkeplannen.nl. Met de software kunnen verschillende kaarten van het bestemmingsplan oproepen worden. Er zijn zodoende meerdere verbeeldingen van één plan mogelijk. Door interactie met het kaartbeeld worden de regels van de betreffende bestemmingen weergegeven. Ook kan de toelichting worden oproepen. De toelichting is juridisch gezien echter niet bindend.

Dit hoofdstuk geeft een toelichting op de koppeling tussen de regels en de kaart. In de volgende paragraaf staat uitgelegd welke systematiek voor dit bestemmingsplan gehanteerd is en hoe de eigenschappen van het plangebied zich hebben vertaald in de toegekende bestemmingen. De paragraaf daarna geeft een korte toelichting per artikel van de planregels. In de laatste paragraaf wordt ingegaan op de handhaving van het bestemmingsplan.

6.2 Plansystematiek

Functies

Voor de plansystematiek is uitgegaan van de bestaande functies in het plangebied. De functies recreatie en horeca zijn toegelaten.

Bebouwing

De omvang van de bestaande bebouwing is leidend. Dat betekent dat in beginsel slechts daar mag worden gebouwd, waar nu ook bebouwing aanwezig is. De locatie is vastgelegd door middel van een bouwvlak. Aanvullend mogen bijgebouwen worden gerealiseerd.

Algemene bijgebouwenregeling

Onder bijgebouwen worden zowel aan- en uitbouwen als aangebouwde en vrijstaande bijgebouwen gerekend. Op de voorzijde van het bouwperceel zijn geen bijgebouwen toegelaten. Dit geldt tot drie meter achter het verlengde van de voorgevel van het hoofdgebouw. Voor het bepalen van de maximale oppervlakte aan bijgebouwen wordt niet het gehele bouwperceel in aanmerking genomen. De zone aan de voorzijde en de oppervlakte van het hoofdgebouw worden niet meegerekend. De rest van het bouwperceel wordt in dit bestemmingsplan 'erf' genoemd.

De maximale oppervlakte van bijgebouwen is afhankelijk van de omvang van het bouwperceel. Er wordt een onderscheid gemaakt in bouwpercelen die kleiner zijn dan 200 m² en bouwpercelen die groter zijn. Voor de kleinere bouwpercelen geldt dat niet meer dan 40% van het erf mag worden bebouwd, maar nooit meer dan 50 m² aan bijgebouwen mag worden gerealiseerd. Voor de bouwpercelen van 200 m² of groter geldt dat in elk geval niet meer dan 90 m² mag worden gerealiseerd. Verder geldt als maximum 50 m² plus 5% van het gedeelte van het bouwperceel groter is dan 200 m². De goothoogte van bijgebouwen mag niet meer bedragen dan drie meter en de bouwhoogte niet meer dan vier meter.

Bouwhoogte

De bebouwing bestaat uit een gebouw met een bouwlaag en een kap. Voor wat betreft de maximale bouwhoogte geldt dat de maximale bouwhoogte is vastgelegd.

Bouwwerken, geen gebouwen zijnde

Voor andere bouwwerken dan gebouwen gelden in beginsel uniforme regels. Het gaat om palen, hekken, borden, kastjes, banken en dergelijke. Op de bouwpercelen geldt voor palen en masten een maximale bouwhoogte van zeven meter. Voor erf- en perceelsafscheidingsen is bepaald dat voor de voorgevelrooilijn de hoogte niet meer mag zijn dan één meter. Andere erf- en perceelsafscheidingsen mogen maximaal twee meter hoog worden. Voor alle overige bouwwerken geldt een maximale hoogte van drie meter.

Nadere eisen

Het plangebied heeft geen eigen toegang tot de openbare weg, doordat 'in de tweede lijn' is gebouwd (de werfbebouwing). Dit betekent dat het van belang is om bij bouwinitiatieven te toetsen of de toegankelijkheid en de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende percelen worden gewaarborgd. Ook moet de mogelijkheid tot parkeren op eigen terrein niet worden beperkt om de parkeerdruk in de openbare ruimte niet te laten stijgen. Om deze redenen kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen. Zo zijn bijgebouwen in principe overal op het erf toegestaan, maar ze moeten de toegang tot een achterliggend perceel niet blokkeren. In een zodanig geval kunnen burgemeester en wethouders de eis stellen het bijgebouw op een andere locatie te plaatsen, opdat de toegang tot een achterliggend perceel gehandhaafd blijft.

6.3 Indeling planregels

Het bestemmingsplan is opgesteld conform de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP2012). Hierin zijn regels opgenomen over onder andere de indeling van de planregels en de naamgeving van bestemmingen. De planregels kennen standaard vier hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 Inleidende regels

Artikel 1: Begrippen

In dit artikel is een aantal begrippen verklaard die genoemd worden in de planregels. Dit artikel voorkomt dat er bij de uitvoering van het plan onduidelijkheden ontstaan over de uitleg van bepaalde regelingen.

Artikel 2: Wijze van meten

In dit artikel is bepaald hoe de voorgeschreven maatvoering in het plan gemeten moeten worden. Evenals de begripsbepalingen voorkomen de bepalingen inzake de wijze van meten interpretatieverschillen bij de toepassing van de planregels.

Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels

Artikel 3: Recreatie – Zeilschool

Deze bestemming is speciaal voor de zeilschool bestemd. Binnen deze bestemming dienen gebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd en is de bouwhoogte op de kaart aangegeven. Ter plaatse van de aanduiding 'horeca van categorie 2' is horeca van categorie 2 toegestaan.

Artikel 4: Waarde – Cultuurhistorie

Ter bescherming van de middeleeuwse cope verkaveling is de dubbelbestemming Waarde – Cultuurhistorie opgenomen. In deze bestemming zijn regels opgesteld waardoor de verkavelingsstructuur niet aangepast kan worden zonder een advies van een cultuurhistorische expert.

Hoofdstuk 3 Algemene regels

Artikel 5: Anti-dubbelregel

Dit betreft een standaardregel in een bestemmingsplan. Hiermee wordt voorkomen dat gronden tweemaal bij de beoordeling van een bouwaanvraag worden betrokken en zo onbedoeld een groter oppervlak aan bebouwing wordt toegestaan.

Artikel 6: Algemene bouwregels

In dit artikel staan drie algemene bouwregels, die in het gehele plangebied van toepassing zijn.

Lid 6.1 Bestaande afwijkingen

Deze regel bepaalt dat op grond van de regels een groter oppervlak aan bijgebouwen is toegestaan, zolang dit maar niet wordt vergroot.

Lid 6.2 Ondergeschikte bouwdelen

Deze regel bepaalt dat ondergeschikte bouwdelen buiten toepassing worden gelaten, mits bouw- en bestemmingsgrenzen met niet meer dan twee meter worden overschreden.

Lid 6.3 aanvullende werking bouwverordening

De regels uit een bestemmingsplan gaan boven de regels uit de gemeentelijke bouwverordening. In dit lid staat welke onderwerpen uit de bouwverordening nog van toepassing blijven, wanneer het bestemmingsplan hier niets over zegt.

Artikel 7: Algemene gebruiksregels

In dit artikel staan enkele gebruiksregels die van toepassing zijn in het plangebied. De eerste twee leden geven aan welk gebruik in ieder geval als strijdig gebruik met het bestemmingsplan wordt aangemerkt. Naast het gebruik als opslagterrein of afvalverzamelplek wordt het gebruik van recreatieverblijven als permanente woningen en het afmeren van woonschepen buiten de daartoe bestemde plekken als strijdig gebruik aangemerkt. Verder is geregeld dat de oever bij een woonschip voor bijbehorende tuinen en erven in gebruik mag worden genomen.

Artikel 8: Algemene afwijkingsregels

Dit artikel geldt als flexibiliteitsbepaling. Er worden enkele gevallen genoemd, waarin in afwijking van de regels van het bestemmingsplan toch een omgevingsvergunning kan worden verleend. Het gaat om beperkte afwijkingen van de genoemde maten en het bouwen van nutsvoorzieningen en telecommunicatiemasten.

Artikel 9: Algemene wijzigingsregels

Deze regels geeft burgemeester en wethouders de bevoegdheid de begrenzing van bestemmingen en aanduidingen te wijzigen. Een grens mag hierbij niet meer dan drie meter verschuiven en de oppervlakte van een bestemmings- of aanduidingsvlak mag niet meer dan 10% wijzigen. Ook moet de Wet geluidhinder in acht worden genomen en mag de wijziging niet leiden tot een onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden.

Artikel 10: Algemene procedureregels

In dit artikel staat beschreven welke procedure gevolgd moet worden, indien burgemeester en wethouders toepassing geven aan hun bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen.

Artikel 11: Overige regels

In dit artikel staat dat wanneer wordt verwezen naar wet- en regelgeving, die wet- en regelgeving wordt bedoeld, zoals die geldt op het moment van het vaststellen van het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen met standaardregels.

Artikel 12: Overgangsrecht

Dit artikel bevat regels die als doel hebben de rechtstoestand tijdens de overgang naar een nieuw bestemmingsplan vast te leggen. Het gaat hierbij specifiek om de rechtstoestand van bouwwerken die op het tijdstip van het in werking treden van dit bestemmingsplan zijn gebouwd of nog gebouwd kunnen worden krachtens een omgevingsvergunning voor het bouwen en die afwijken van de regels van dit plan. Bij recht mogen deze bouwwerken niet worden vervangen, tenzij er sprake is geweest van calamiteiten. Vergroting is evenmin mogelijk, tenzij burgemeester en wethouders gemotiveerd afwijken van deze regel. Ook zijn overgangsregels opgenomen ten behoeve van het gebruik van de onbebouwde gronden en bouwwerken, voor zover dit gebruik op het tijdstip van rechtskracht verkrijgen van het bestemmingsplan afwijkt van dat plan. Voor zowel bouwwerken als gebruik van gronden en bouwwerken geldt voorts de uitzondering dat het overgangsrecht niet van toepassing is op een bouwwerk of gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan.

Artikel 13: Slotregel

Deze bepaling omvat de officiële citeertitel van de planregels.

6.4 Handhaving

Het bestemmingsplan is bindend voor zowel de overheid als de burger. De primaire verantwoordelijkheid voor controle en handhaving ligt bij de gemeente. Handhaving kan worden omschreven als elke handeling die erop gericht is de naleving van regelgeving te bevorderen of een overtreding te beëindigen. Het doel van handhaving is om de duurzame bescherming van mens en omgeving te waarborgen.

Binnen het kader van het bestemmingsplan heeft regelgeving voornamelijk betrekking op de Wet ruimtelijke ordening (Wro), de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en de Woningwet. Bij overtreding van deze regelgeving moet gedacht worden aan bouwen zonder vergunning, bouwen in afwijking van een verleende vergunning, het handelen zonder of in afwijking van een noodzakelijke omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken of werkzaamheden en het gebruik van gronden en opstallen in strijd met de gebruiksregels van het bestemmingsplan of een ontheffing.

Handhaving wordt onderscheiden in preventieve en repressieve handhaving. Preventieve handhaving bestaat uit actief toezicht door of namens de gemeente door bijvoorbeeld regelmatige controles op de uitvoering van vergunningen. Voorts bestaat preventieve handhaving uit het opstellen van duidelijke en maatschappelijk geaccepteerde regels en uit communicatie en voorlichting. Repressieve handhaving bestaat uit de aanwending van publiekrechtelijke middelen bij geconstateerde overtredingen, zoals het opleggen van een dwangsom of het uitoefenen van bestuursdwang. Daarnaast is het mogelijk strafrechtelijke middelen toe te passen en privaatrechtelijke actie te ondernemen bij inbreuk op het eigendomsrecht van de gemeente.

Repressieve handhaving heeft als primaire doel een einde te maken aan een specifieke overtreding van de Wro, de Wabo of de Woningwet. Iedere twee jaar wordt er door de

gemeenteraad een handhavingsbeleid vastgesteld, waarin de handhavingsaanpak en de daarbij behorende prioriteiten staan beschreven. Dit is nodig om handhavend optreden tegen overtredingen zorgvuldig en consequent te laten verlopen. Tevens kunnen niet alle overtredingen tegelijkertijd worden aangepakt, vandaar dat in de uitvoering wordt gewerkt met prioriteiten.

7 UITVOERBAARHEID

7.1 Overleg

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 12 februari 2014 (met kenmerk 201302693/1/R2) is dit bestemmingsplan opgesteld. Dit bestemmingsplan omvat het vernietigde planonderdeel van bestemmingsplan Kom Vinkeveen. Het te nemen besluit hoeft niet in overeenstemming met afdeling 3.4 van de Awb te worden voorbereid. Dit is ten behoeve van het bestemmingsplan Kom Vinkeveen al gedaan.

7.2 Economische Uitvoerbaarheid

Gelet op het bepaalde in artikel 3.1 Wro moet in het kader van een bestemmingsplan onder andere inzicht worden verschaft in de economische uitvoerbaarheid van het plan. Aangezien dit bestemmingsplan toeziet op de bestaande situatie is de uitvoerbaarheid van de toegekende bestemming een gegeven. Dit bestemmingsplan maakt geen ontwikkeling mogelijk. Het gebouw is al gerealiseerd. Dit betekent dat kostenverhaal en een eventueel exploitatieplan niet aan de orde is.

Bijlage 1

Uitspraak Raad van State

Uitspraak 201302693/1/R2

DATUM VAN UITSpraak	woensdag 12 februari 2014
TEGEN	de raad van de gemeente De Ronde Venen
PROCEDURESORT	Eerste aanleg - meervoudig
RECHTSGBIED	Ruimtelijke-orderingskamer - Bestemmingsplannen Utrecht

201302693/1/R2.

Datum uitspraak: 12 februari 2014

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Ontwikkelingsmaatschappij Buitenveldert B.V. (hierna: OMB), gevestigd te Amsterdam,
 2. [appellant sub 2], wonend te Vinkeveen, gemeente De Ronde Venen, en anderen,
 3. [appellant sub 3], wonend te Vinkeveen, gemeente De Ronde Venen,
 4. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Vinkeveen Haven B.V., gevestigd te Vinkeveen, gemeente De Ronde Venen,
 5. de vereniging Vereniging voor milieu- en natuurbescherming De Groene Venen, gevestigd te Vinkeveen, gemeente De Ronde Venen, en de stichting Stichting Commissie voor de Vecht en het Oostelijk en Westelijk Plassengebied, gevestigd te Weesp, (hierna: De Groene Venen en de Commissie);
 6. [appellant sub 6] en anderen, allen wonend te Vinkeveen, gemeente De Ronde Venen,
 7. Parochiële Caritas Instelling Sint Jan de Doper (hierna: PCI), gevestigd te Mijdrecht, gemeente De Ronde Venen,
- appellanten,

en

de raad van de gemeente De Ronde Venen,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 20 december 2012 heeft de raad het bestemmingsplan "Kom Vinkeveen" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben OMB, [appellant sub 2] en anderen, [appellant sub 3], Vinkeveen Haven B.V., De Groene Venen en de Commissie, [appellant sub 6] en anderen en PCI beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld, hebben [belanghebbende A] en [belanghebbende B] en anderen een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

[appellant sub 2] en anderen, de raad, OMB en [belanghebbende A] hebben nadere stukken ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 november 2013, waar OMB, vertegenwoordigd door [directeur], en bijgestaan door mr. H.J.M. van Schie, advocaat te Schiphol-Rijk, [appellant sub 2] en anderen, waarvan in persoon [appellant sub 2], bijgestaan door mr. C.M. van der Corput, advocaat te Veldhoven, [appellant sub 3], bijgestaan door mr. H.A.M. Lamers, Vinkeveen Haven B.V., vertegenwoordigd door [directeur], De Groene Venen en de Commissie, vertegenwoordigd door mr. M.C. Smit, [appellant sub 6] en anderen, vertegenwoordigd door [gemachtigde], en PCI, vertegenwoordigd door Th.J. Baars, zijn verschenen.

Voorts zijn ter zitting gehoord de raad, vertegenwoordigd door P. Uijttenboogaard en N. Röling,

beiden werkzaam bij de gemeente en [belanghebbende A], bijgestaan door mr. M.E. van Huet, advocaat te Amsterdam.

Overwegingen

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

2. Het plan voorziet in een actuele juridische regeling voor de dorpskern Vinkeveen en een deel van de Baambrugse Zuwe. Het plan is in hoofdzaak conserverend van aard.

Het beroep van OMB

3. OMB stelt dat bij het vaststellen van een planregeling voor haar gronden ten onrechte geen rekening is gehouden met het door haar ingediende bouwplan voor Herenweg 112. Dit bouwplan is al in 2008 en vervolgens opnieuw in 2010, met bijbehorende ruimtelijke onderbouwing, ingediend. Voorts is het bouwplan in overeenstemming met de Structuurvisie Centrum Vinkeveen (hierna: de structuurvisie) en wordt tevens aan de welstandseisen voldaan. Ook is de laatste versie in overleg met omwonenden opgesteld. Daarnaast brengt OMB naar voren dat in 2013 weer nieuwe stedenbouwkundige richtlijnen van het gemeentebestuur zijn ontvangen waar het bouwplan alsnog aan moet voldoen. Hieruit blijkt dat bij de raad ook geen ruimtelijke bezwaren zijn tegen bebouwing op die gronden. Gezien de voorgeschiedenis heeft de raad in strijd met het vertrouwensbeginsel gehandeld, aldus OMB.

3.1. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat voor de ontwikkeling nog geen verklaring van geen bedenkingen kon worden afgegeven. Hoewel de structuurvisie Vinkeveen in een ontwikkeling ter plaatse voorziet, is de door OMB gewenste invulling ruimtelijk niet aanvaardbaar geacht. Voorts wordt de structuurvisie binnenkort herijkt en wordt een visie voor de ontwikkeling van het perceel daarin meegenomen.

3.2. Het plan voorziet voor het perceel Herenweg 112 in de bestemming "Wonen (W)" met een bouwvlak ter plaatse van de bestaande woning.

Ingevolge artikel 22, lid 22.2, onder 22.2.1, sub a, van de planregels dienen hoofdgebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd.

In de plantoelichting is vermeld dat de omvang van de bestaande bebouwing leidend is. Dat betekent dat in beginsel slechts daar mag worden gebouwd, waar nu ook bebouwing aanwezig is.

3.2.1. In de structuurvisie is over het perceel vermeld dat het ter aansluiting op de Bernhardlaan een iets zwaardere invulling mag krijgen, als heldere markering aan de plas.

In de ontwerp-Dorpsvisie Centrum Vinkeveen van 14 mei 2013 (hierna: de ontwerp-dorpsvisie) is vermeld dat het perceel Herenweg 112 intensiever bebouwd mag worden waarbij rekening moet worden gehouden met de aangrenzende percelen

3.3. Over het betoog van OMB dat het vertrouwensbeginsel is geschonden, wordt overwogen dat OMB niet aannemelijk heeft gemaakt dat door of namens de raad verwachtingen zijn gewekt dat het plan in de door haar gewenste woningbouw zou voorzien. Hiertoe merkt de Afdeling op dat ter zitting is komen vast te staan dat de raad zich maar op één moment over het door OMB ontwikkelde bouwinitiatief heeft uitgelaten, namelijk met het besluit van 18 oktober 2012 waarbij gemotiveerd is besloten geen verklaring van geen bedenkingen af te geven. De raad heeft het plan op dit punt derhalve niet in strijd met het vertrouwensbeginsel vastgesteld.

Vast staat dat de structuurvisie voorziet in een ontwikkelingsmogelijkheid voor het perceel. Uit de ontwerp-dorpsvisie blijkt dat de raad de ontwikkeling van het perceel voor woningbouw nog

steeds als wenselijk beschouwt. Ter zitting heeft de raad toegelicht dat hij weliswaar achter een herontwikkeling van het perceel ten behoeve van woningbouw staat, maar dat het meest recent ingediende bouwplan van OMB te massale bebouwing betreft en daardoor naar het oordeel van de raad onder meer onaanvaardbare gevolgen zal hebben voor omwonenden. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het door OMB ingediende bouwplan nog niet door het plan mogelijk dient te worden gemaakt.

3.4. Het beroep van OMB is ongegrond.

Het beroep van [appellant sub 2] en anderen

4. [appellant sub 2] en anderen voeren aan dat in het plan voor het perceel Herenweg 1a ten onrechte een bouwvlak is opgenomen, nu de bouwvergunning en de verleende vrijstelling zijn vernietigd. Zij voeren aan dat het plan ter plaatse een pannenkoekenrestaurant mogelijk maakt terwijl niet kan worden voorzien in voldoende parkeergelegenheid op het perceel. Voorts betogen zij dat het zonder onderbouwing opnemen van een bouwvlak voor een nieuwe ontwikkeling in strijd is met de conserverende aard van het plan. Volgens [appellant sub 2] en anderen is het bouwvlak tevens in strijd met het uitgangspunt dat bebouwing zoveel mogelijk in het lint langs de weg moet worden gesitueerd, waardoor geen ontsluiting mogelijk is, en waardoor het perceel niet geschikt is voor een horecalocatie. Tevens zal een horecagelegenheid ter plaatse leiden tot opstoppen in de aangrenzende Geuzensloot. Tot slot maakt het bouwvlak een te grote bouwmassa mogelijk en is de noodzaak voor een dienstwoning niet aangetoond, aldus [appellant sub 2] en anderen. [appellant sub 2] voert daarnaast nog aan dat het plan ten onrechte in een horecabestemming voor het perceel voorziet.

4.1. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat er al eerder vrijstelling is verleend en een bouwvergunning is afgegeven en dat daarom deze ontwikkeling in ieder geval mogelijk moet worden gemaakt in het plan. Er zijn oplossingen mogelijk voor de parkeersituatie en die zullen in het kader van de vergunningprocedure aan de orde komen, aldus de raad. Voorts vormt het aan de achterzijde gelegen perceel ruimtelijk gezien een geheel met het aan de voorzijde aan de weg gelegen perceel waarop een horecagelegenheid is gevestigd. Daarom heeft het onbebouwde perceel aan de achterzijde ook een horecabestemming gekregen.

4.2. Het plan voorziet voor het perceel Herenweg 1a in de bestemming "Horeca (H)" met een bouwvlak en de aanduidingen "horeca tot en met horecacategorie 1" en "maximum goothoogte (m) = 4".

Ingevolge artikel 11, lid 11.1, van de planregels zijn de voor "Horeca (H)" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. horeca tot en met de categorie ter plaatse van de aanduiding "horeca tot en met horecacategorie";
- b. wonen, [...] uitsluitend ter plaatse van de aanduiding "wonen".

Ingevolge lid 11.2, onder 11.2.1, onder a en b, dienen hoofdgebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd, mag de goothoogte ter plaatse niet meer bedragen dan is aangeduid en mag de bouwhoogte niet meer bedragen dan de maximale goothoogte vermeerderd met 5 meter.

4.3. Over het betoog van [appellant sub 2] dat aan het perceel ten onrechte een horecabestemming is toegekend, overweegt de Afdeling het volgende. Vast staat dat op het aan de voorzijde gelegen perceel een gebouw staat waarin reeds een horecagelegenheid was toegestaan en dat de achterliggende gronden onbebouwd zijn en geen eigen aansluiting op de weg hebben. Gelet hierop heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de achterliggende gronden ruimtelijk gezien kunnen worden aangemerkt als de bij de horecagelegenheid behorende gronden. De raad heeft dan ook in redelijkheid voor het perceel een horecabestemming kunnen vaststellen. Het betoog van [appellant sub 2] faalt.

4.4. Over de bereikbaarheid van het perceel voor nooddiensten is ter zitting komen vast te staan dat er bij de Veiligheidsregio Utrecht geen bezwaren bestaan tegen bebouwing op het achterperceel. Tevens is niet gebleken dat het feitelijk onmogelijk is om het perceel te bereiken in geval van een calamiteit. Het betoog van [appellant sub 2] en anderen dat het perceel om

die reden niet geschikt zou zijn voor een horecagelegenheid, faalt.

De vrees van [appellant sub 2] en anderen dat de exploitatie van een horecagelegenheid op het perceel zal leiden tot een verergering van de bestaande doorvaartproblemen in de aangrenzende Geuzensloot vanwege het illegaal aanmeren van boten, betreft een kwestie van handhaving van regelgeving. Dit betoog kan derhalve in deze procedure niet aan de orde komen.

4.5. Aan het perceel is in het plan niet de aanduiding "wonen" toegekend. Gelet hierop is ter plaatse ten behoeve van de horecagelegenheid geen dienstwoning toegestaan. Het betoog van [appellant sub 2] en anderen dat de noodzaak voor een dienstwoning niet is aangetoond, mist feitelijke grondslag. Voorts is de Afdeling van oordeel dat de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de toegestane bouwmassa op het perceel niet onaanvaardbaar is in de bebouwde omgeving. Daarbij is in aanmerking genomen dat de maximale goothoogte 5 meter is en dat de voorziene bouwstijl van een bouwlaag met kap aansluit bij de bebouwing in de omgeving.

4.6. Niet in geschil is dat in verband met de voorziene horecagelegenheid zonder woning 11 parkeerplaatsen nodig zijn. Vast staat dat het niet mogelijk is om op het perceel parkeerplaatsen te realiseren. In het verweerschrift is vermeld dat de parkeersituatie in de procedure omtrent de bouwvergunning (thans: omgevingsvergunning voor het bouwen) aan de orde zal komen. Ter zitting heeft de raad hierover toegelicht dat het al enige jaren vast beleid is van het college van burgemeester en wethouders om bij een dergelijke vergunning de eis te stellen dat de parkeerbehoefte niet op de openbare ruimte mag worden afgewenteld en dat daarvan ook slechts bij hoge uitzondering door middel van een ontheffing mag worden afgeweken. Nu de raad niet aannemelijk heeft gemaakt dat op een andere locatie in de benodigde parkeerplaatsen kan worden voorzien, is de Afdeling van oordeel dat de raad zich bij het vaststellingsbesluit onvoldoende rekenschap heeft gegeven van de parkeerproblematiek in het kader van de beoordeling van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van de voorzien ontwikkeling. Gelet hierop heeft de raad bij het bestreden besluit in zoverre onvoldoende de bij het nemen van een besluit te betrachten zorgvuldigheid in acht genomen.

4.7. In hetgeen [appellant sub 2] en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit voor zover dat betrekking heeft op de vaststelling van het bouwvlak voor het plandeel met de bestemming "Horeca" voor zover dat ziet op het perceel Herenweg 1a, is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Het beroep is in zoverre gegrond. Het bestreden besluit dient op dit punt te worden vernietigd.

Het beroep is voor het overige ongegrond.

Het beroep van [appellant sub 3]

5. [appellant sub 3] richt zich in beroep tegen de aanduiding "karakteristiek" die in het plan aan zijn perceel [locatie] is toegekend. Hij voert aan dat de aanduiding ten onrechte niet op de legenda bij de verbeelding is vermeld, waardoor het plan rechtsonzeker is. Tevens leidt de aanduiding tot een beperking van de exploitatiemogelijkheden ter plaatse die niet noodzakelijk is. Volgens [appellant sub 3] is de hoofdvorm van het pand wezenlijk veranderd en niet meer beschermenswaardig. Bovendien is de hoofdvorm zo veel voorkomend dat geen sprake kan zijn van de door de raad veronderstelde monumentale waarde, aldus [appellant sub 3].

5.1. De raad stelt zich op het standpunt dat de aanduiding ziet op de bescherming van de hoofdvorm van de buitenkant van het pand. Daarom is de aanwezigheid van terrassen, schuttingen en nabij gelegen gebouwen niet relevant. Dit geldt tevens voor het gewijzigde uiterlijk van ramen, nu alleen de plaats en het formaat van gevelopeningen wordt beschermd. De dakkapellen vormen wel een wijziging volgens de raad, maar verder is de hoofdvorm nog vrijwel intact. Voorts heeft de monumentencommissie in 2012 nog geadviseerd het pand te beschermen vanwege de cultuurhistorische waarde. Tot slot is bij de papieren verbeelding en bij de digitale verbeelding de legenda te raadplegen en is de aanduiding in beide verbeeldingen aan het pand toegekend, aldus de raad.

5.2. Het perceel [locatie] heeft in het plan de bestemming "Horeca (H)" met onder meer de

aanduiding "karakteristiek (ka)".

Ingevolge artikel 28, lid 28.4, aanhef en onder a, van de planregels mag ter plaatse van de aanduiding "karakteristiek" de uitwendige hoofdvorm van een pand zoals deze op het tijdstip van terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan bestaat, niet worden gewijzigd.

Ingevolge lid 28.4, onder b, wordt onder de uitwendige hoofdvorm van een pand verstaan:

1. de bouwmassa, naar hoofdafmeting en onderlinge verhoudingen;
2. dakvorm, nokrichting en dakhelling;
3. de gevelindeling door ramen, deuropeningen en erkers;
4. de situering op het perceel;
5. dakoverstekken, goot- en daklijsten (indien aanwezig);
6. stoepen, plinten, pilasters en gevelijsten (indien aanwezig).

Ingevolge lid 28.4, onder c van dat artikel, kunnen burgemeester en wethouders afwijken van het bepaalde onder a.

5.2.1. In paragraaf 5.10.3 van de plantoelichting is vermeld dat binnen het plangebied is geïnventariseerd welke panden in 1992 op de lijst zijn geplaatst in het kader van het Monumenten Inventarisatie Project, maar nog niet zijn aangemerkt als rijks- of gemeentelijk monument. Daarnaast is onderzocht welke panden nog aanwezig en beschermenswaardig zijn. Onder meer het pand [locatie] draagt in hoge mate bij aan het karakter van het lint van Vinkeveen aan de Herenweg.

5.2.2. In de brief van de monumentencommissie van 15 oktober 2012 is vermeld dat het pand [locatie] nog steeds een belangrijke bijdrage vormt voor de herkenbaarheid van de historische karakteristiek van de omgeving. Niet alleen door de hoofdvorm, maar ook door de markante ligging en de karakteristieke indeling. Voorts is daarin vermeld dat bij de beoordeling van eventuele wijzigingsplannen in de toekomst altijd rekening zal worden gehouden met het verschil in waarde tussen nog originele elementen en al eens later aangebrachte wijzigingen.

5.3. De Afdeling stelt vast dat op zowel de elektronische versie als de papieren versie van de verbeelding aan de gronden ter plaatse van [locatie] de aanduiding "karakteristiek (ka)" is toegekend. Ter zitting is komen vast te staan dat dat de aanduiding in beide versies op de legenda is vermeld. Gelet hierop bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het plan in zoverre rechtsonzeker is.

Niet is gebleken van concrete (ver-)bouwplannen van [appellant sub 3] waarmee de raad bij zijn besluit rekening had moeten houden. Voorts heeft [appellant sub 3] niet aannemelijk gemaakt dat de bedrijfsvoering door de voorziene aanduiding onevenredig wordt beperkt. Hoewel de uitwendige hoofdvorm niet meer geheel in de oorspronkelijke staat is, in het bijzonder vanwege geplaatste dakkapellen, heeft de raad in redelijkheid bij zijn belangenafweging een groter gewicht kunnen toekennen aan het behoud daarvan dan aan de belangen van [appellant sub 3]. Hierbij is mede in aanmerking genomen dat uit de onderbouwing van de raad blijkt dat het behoud niet alleen verband houdt met de hoofdvorm, maar ook met de ligging op het perceel en de indeling van de gevel. Overigens heeft de raad ter zitting verklaard dat ten behoeve van concrete bouwplannen kan worden gezien of op grond van artikel 28, lid 28.4, onder c, van de planregels, van lid 28.4, aanhef en onder a, van de planregels kan worden afgeweken.

5.4. Het beroep van [appellant sub 3] is ongegrond.

Het beroep van Vinkeveen Haven B.V.

6. Vinkeveen Haven B.V. betoogt dat in het plan ten onrechte geen bouwvlak is opgenomen ter plaatse van het bestaande overdekte terras (Het Voordek) op de gronden achter Herenweg 144. Hiertoe voert zij aan dat het een gebouw betreft, wat ook blijkt uit de verleende bouwvergunning. Volgens de gehanteerde plansystematiek zou bestaande, legale bebouwing in het plan dienen te worden opgenomen. Als het overdekte terras als een bouwwerk geen

gebouw zijnde moet worden aangemerkt, wordt niet voldaan aan de in het plan daarvoor opgenomen maximale bouwhoogte van 3 meter. Bovendien is de voorziene regeling in strijd met eerdere toezeggingen dat voor het terras in een bouwvlak zou worden voorzien. Daarnaast brengt Vinkeveen Haven B.V. naar voren dat zij beoogt ter plaatse een nieuwe permanente horecavoorziening te realiseren, hetgeen door het ontbreken van een bouwvlak niet mogelijk is. Hiervoor is nog geen aanvraag ingediend omdat ervan werd uitgegaan dat na de vaststelling van het plan in overeenstemming met de bouwregels zou kunnen worden gebouwd.

Voorts voert zij aan dat ten onrechte niet is voorzien in 15% aan uitbreidingsmogelijkheden voor alle aanwezige bouwvlakken, hoewel dit was toegezegd. Het plan voorziet hierdoor slechts in 125 m² uitbreidingsruimte, terwijl dit 190 m² had moeten zijn, aldus Vinkeveen Haven B.V..

6.1. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat de open stalen constructie met het beweegbare dak geen gebouw is. Omdat bouwwerken geen gebouwen zijnde ook buiten het bouwvlak mogen worden opgericht, is in het plan ter plaatse van het overdekte terras geen bouwvlak opgenomen. Nu de houten zijwanden van het terras 2 meter hoog zijn, wordt ook voldaan aan de maximale toegestane bouwhoogte van 3 meter voor bouwwerken geen gebouwen zijnde. In de brieven die namens het college van burgemeester en wethouders aan Vinkeveen Haven B.V. zijn verstuurd, is niet vermeld dat zou worden meegewerkt aan een nieuwe, zelfstandige horecagelegenheid ter plaatse. Hierbij wijst de raad onder meer op de extra parkeerbehoefte die daardoor zou ontstaan, waarop het perceel niet is berekend. Wel is naar aanleiding van die brieven voor het perceel ondergeschikte horeca mogelijk gemaakt. Voorts is in overeenstemming met de brieven voorzien in ruimschoots 15% uitbreidingsruimte van de bestaande, legale bebouwing die binnen de begrenzing van het bestemmingsplan "Buitengebied De Ronde Venen" viel.

6.2. Het plan voorziet voor de gronden achter Herenweg 144 in de bestemming "Recreatie - Zeilschool (R-Zs)" met de aanduiding "horeca van categorie 2 (h=2)" en een aantal bouwvlakken.

Ingevolge artikel 17, lid 17.1, aanhef en onder a en d, van de planregels, zijn de voor "Recreatie - Zeilschool" aangewezen gronden bestemd voor zeilschool en horeca uitsluitend voor bestaande horeca ter plaatse van de aanduiding "horeca van categorie 2" en ondergeschikt aan de hoofdbestemming.

Ingevolge lid 17.2, aanhef, mogen op of in de in lid 17.1 bedoelde gronden slechts in de bestemming passende bouwwerken worden gebouwd.

Ingevolge lid 17.2, onder 17.2.1, sub a, dienen gebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd.

Ingevolge artikel 1, lid 1.30, moet onder gebouw worden verstaan, elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.

6.2.1. Bij besluit van 9 juni 2004 heeft het college van burgemeester en wethouders in overeenstemming met de aanvraag een bouwvergunning (oud) met vrijstelling verleend voor een overdekte terras met een beweegbaar dak, met een oppervlakte van 116 m². Uit de bij de aanvraag gevoegde bouwtekeningen blijkt dat het een stalen constructie betreft, met een bouwhoogte van 4,1 meter. De dakbedekking is van zeil en kan worden opgerold richting de nok. De wanden bestaan grotendeels uit panelen van hout en glas. Alleen de voorzijde bestaat voor een deel uit zeil.

6.3. Gelet op hetgeen in de bouwvergunning is vermeld, is vergunning verleend voor een terras met dakbedekking. Gelet hierop betreft het overdekte terras een voor mensen toegankelijk, overdekt en geheel dan wel gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte. Hierbij is niet van doorslaggevend belang dat de dakbedekking kan worden opgerold. Het overdekte terras is dan ook een gebouw. De raad heeft ter zitting verklaard dat hij met de voorziene regeling heeft beoogd het overdekte terras als zodanig te bestemmen. Nu gebouwen alleen binnen het bouwvlak zijn toegestaan en ter plaatse van het overdekte terras niet in een bouwvlak is voorzien, is de Afdeling van oordeel dat de raad het plan in zoverre onvoldoende zorgvuldig heeft voorbereid.

6.3.1. In hetgeen Vinkeveen Haven B.V. heeft aangevoerd, ziet de Afdeling aanleiding voor het

oordeel dat het bestreden besluit voor zover daarbij voor het plandeel met de bestemming "Recreatie - Zeilschool (R-Zs)" dat ziet op de gronden achter Herenweg 144 niet is voorzien in een bouwvlak ter plaatse van het overdekte terras, is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Het beroep is op dit punt gegrond. Het bestreden besluit dient in zoverre te worden vernietigd.

6.3.2. De Afdeling ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb, de raad op te dragen om voor het vernietigde planonderdeel met inachtneming van deze uitspraak een nieuw plan vast te stellen en zal daartoe een termijn stellen. Het door de raad te nemen nieuwe besluit behoeft niet overeenkomstig afdeling 3.4 van de Awb te worden voorbereid.

6.4. In de brief van het college van burgemeester en wethouders van 22 februari 2007 aan Vinkeveen Haven B.V. is vermeld dat per abuis de 15% uitbreidingsmogelijkheid van bestaande en legale bebouwing niet is opgenomen in het bestemmingsplan "Buitengebied". Desondanks mag van die uitbreidingsmogelijkheid wel gebruik worden gemaakt, zo is in de brief vermeld.

De raad heeft ter zitting toegelicht dat de in deze brief vermelde 15% uitbreidingsmogelijkheid ziet op de bestaande en legale bebouwing zoals die was opgenomen in het voorheen ter plaatse geldende bestemmingsplan.

In de brief van het college van burgemeester en wethouders van 8 juli 2008 aan Vinkeveen Haven B.V. is vermeld dat in vervolg op de eerdere toezegging de huidige legale bebouwing binnen de bouwgrens zal vallen van de eerstvolgende herziening van het bestemmingsplan.

6.4.1. Niet in geschil is dat met de in het plan voorziene bouwvlakken een totale uitbreidingsruimte van 125 m² is mogelijk gemaakt. De raad heeft ter zitting toegelicht dat deze oppervlakte ten opzichte van de bestaande legale bebouwing ten tijde van het voorheen ter plaatse geldende bestemmingsplan meer dan 15% groter is. Zelfs indien rekening wordt gehouden met een bouwvlak ter plaatse van het overdekte terras, maakt het plan nog steeds meer dan 15% uitbreiding mogelijk. Voor zover Vinkeveen Haven B.V. nader heeft onderbouwd dat in deze berekeningen geen rekening is gehouden met de vergunde, maar niet gerealiseerde pannenkoekenboot, is ter zitting gebleken dat de locatie van deze pannenkoekenboot niet binnen de plangrens van het voorheen ter plaatse geldende bestemmingsplan viel en ook niet binnen de plangrens van het voorliggende plan valt. Gelet op het voorgaande is de Afdeling van oordeel dat de raad zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat met het plan aan de toegezegde uitbreidingsmogelijkheid van 15% wordt voldaan. Ook overigens ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de exploitatie van het bedrijf van Vinkeveen Haven B.V. door de voorziene bebouwingsregeling onevenredig wordt beperkt. Het betoog van Vinkeveen Haven B.V. dat het plan in meer uitbreidingsmogelijkheden had moeten voorzien, faalt.

6.5. Voor zover Vinkeveen Haven B.V. heeft betoogd dat het plan ter plaatse van het overdekte terras een zelfstandige horecagelegenheid zou moeten toelaten, overweegt de Afdeling het volgende. Ingevolge artikel 17, lid 17.1, van de planregels is ter plaatse alleen aan de hoofdbestemming ondergeschikte horeca toegestaan. De raad heeft ter zitting nader toegelicht dat ondergeschikte horeca is toegestaan omdat de zeilschool in de winter weinig inkomsten genereert. Om de zeilschool te kunnen exploiteren, mogen ter plaatse onder meer een restaurant en een groepsaccommodatie worden geëxploiteerd. Gelet hierop en op de planregeling is de Afdeling van oordeel dat de raad in redelijkheid ter plaatse geen zelfstandige horecagelegenheid heeft willen mogelijk maken.

6.6. Het beroep van Vinkeveen Haven B.V. is voor het overige ongegrond.

Het beroep van De Groene Venen en de Commissie

7. Ter zitting hebben De Groene Venen en de Commissie de beroepsgrond die was gericht tegen de in het plan voorziene goothoogtes, ingetrokken.

8. De Groene Venen en de Commissie betogen dat de Structuurvisie Centrum Vinkeveen (hierna: de structuurvisie) niet in het plan had moeten worden opgenomen als toetsingskader voor nieuwe ontwikkelingen. Zij voeren aan dat de structuurvisie hiervoor ongeschikt is.

Tevens is hun zienswijze onvoldoende beantwoord, aldus De Groene Venen en de Commissie.

8.1. De raad heeft zich op het standpunt gesteld dat op korte termijn geen concrete ontwikkelingen uit de structuurvisie zullen worden uitgevoerd. Daarom zijn die ontwikkelingen ook niet in het plan opgenomen. De structuurvisie is wel vastgesteld beleid en wordt als zodanig genoemd in de plantoelichting. Inmiddels is een ontwerp voor een nieuwe structuurvisie opgesteld. Voor de vaststelling daarvan zullen alle betrokkenen nog hun zienswijze mogen indienen, aldus de raad.

8.2. In paragraaf 3.3 van de plantoelichting is vermeld dat de raad de structuurvisie in september 2007 heeft vastgesteld. Deze structuurvisie is een plan op hoofdlijnen, dat richting geeft aan wenselijke ontwikkelingen en een kader biedt voor verdere planuitwerkingen. De structuurvisie is volgens de plantoelichting een belangrijk basisdocument voor het plan, omdat een aantal keuzes ten aanzien van de gewenste ruimtelijke ontwikkelingsrichting in de structuurvisie is vastgelegd. In de plantoelichting zijn vervolgens de belangrijkste uitgangspunten van de structuurvisie beschreven. Hierbij is onder meer vermeld dat één van de uitgangspunten is om het cultuurhistorisch waardevolle lint te behouden en waar mogelijk te versterken.

8.3. Voor zover De Groene Venen en de Commissie betogen dat de wijze waarop de raad de naar voren gebrachte zienswijzen heeft behandeld in strijd is met artikel 3:46 van de Awb, overweegt de Afdeling het volgende. Artikel 3:46 van de Awb verzet zich er niet tegen dat de raad de zienswijzen samengevat weergeeft. Dat niet op ieder argument ter ondersteuning van een zienswijze afzonderlijk is ingegaan, is op zichzelf geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit niet voldoende is gemotiveerd. Niet is gebleken dat bepaalde bezwaren of argumenten niet in de overwegingen zijn betrokken. Het betoog faalt.

8.4. Ter zitting hebben De Groene Venen en de Commissie hun beroep nader toegespitst in die zin dat de bezwaren in het bijzonder zien op het feit dat de structuurvisie in de plantoelichting is genoemd als geldend beleid, terwijl de structuurvisie wordt herijkt. Hierover overweegt de Afdeling dat aan de plantoelichting geen bindende betekenis toekomt. Weliswaar vergezelt de toelichting het plan, doch het maakt hiervan geen deel uit. Het betoog behoeft gelet hierop geen bespreking.

8.5. Het beroep van De Groene Venen en de Commissie is ongegrond.

Het beroep van [appellant sub 6] en anderen

9. De raad betoogt dat het beroep van [appellant sub 6] en anderen niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat zij geen belanghebbenden zijn bij het betwiste plandeel.

De Afdeling overweegt dat [appellant sub 6] en anderen op een afstand van ongeveer 22 tot 50 meter van het bestreden plandeel met de bestemming "Recreatie - Jachthaven (R-JH)" met onder meer de aanduiding "horeca van categorie 2 (h=2)" wonen. Vanuit hun woningen hebben zij bovendien zicht op het betrokken perceel. Gelet hierop zijn [appellant sub 6] en anderen belanghebbenden bij het bestreden besluit als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb. Het betoog faalt.

10. [appellant sub 6] en anderen richten zich in beroep tegen de voorziene regeling voor het achterste bouwvlak op het perceel Herenweg 240. Zij vrezen dat het door de voorziene regeling in de toekomst mogelijk wordt om de ter plaatse aanwezige botenloods te vervangen door een uitbreiding van het motel met bijbehorende hogere bouwhoogtes terwijl het een conserverend plan betreft. Zij wijzen erop dat de raad ten onrechte ervan is uitgegaan dat het bestemmingsplan "Lintbebouwing Vinkeveen 2003" het vorige plan is, terwijl aan dat deel goedkeuring is onthouden en dus aansluiting had moeten worden gezocht bij de bebouwingsregeling zoals opgenomen in het bestemmingsplan "Vinkeveen en Waverveen" uit 1976. Op basis daarvan gold voor de botenloods een maximale goot- en bouwhoogte van 4,5 respectievelijk 8,5 meter. In het plan had voor de botenloods dan ook in een maximale goothoogte van 5 meter in plaats van 7 meter moeten worden voorzien. Volgens [appellant sub 6] en anderen had tevens binnen het bouwvlak onderscheid naar functie moeten worden gemaakt zodat alleen de huidige functies in de bestaande omvang zijn toegestaan.

10.1. De raad stelt dat in 2009 onder meer voor het perceel Herenweg 240 het

bestemmingsplan "1e herziening Lintbebouwing Vinkeveen 2003" is vastgesteld. De planregeling sluit aan bij de regeling in dat bestemmingsplan, op grond waarvan binnen het bouwvlak ook een goothoogte van 7 meter gold. Een uitbreiding van het bestaande gebruik buiten het bouwvlak is voorts niet mogelijk, aldus de raad.

10.2. Het plan voorziet voor het perceel Herenweg 240 in de bestemming "Recreatie - Jachthaven (R-JH)" met onder meer de aanduiding "horeca van categorie 2 (h=2)". Tevens is in een aantal bouwvlakken voorzien. Voor het achterste bouwvlak is voorzien in de aanduiding "maximum goothoogte (m) = 7".

Ter plaatse van het achterste bouwvlak staan twee gebouwen. Eén daarvan betreft een gebouw met tien recreatieappartementen dat op grond van het voorgaande plan in 2004 is vergund. Dat gebouw heeft een goothoogte van 6 meter. Het tweede gebouw is een botenloods met een goothoogte van 4 meter.

10.2.1. Ingevolge artikel 15, lid 15.1, van de planregels zijn de voor "Recreatie - Jachthaven" aangewezen gronden bestemd voor:

- a. jachthavens;
 - b. watersport;
 - c. één bedrijfswoning per bedrijf;
- inclusief daaraan verwante en ondergeschikte:
- d. detailhandel;
 - e. dienstverlening;
 - f. horeca uitsluitend voor bestaande horeca ter plaatse van de aanduiding 'horeca van categorie 2' en ondergeschikt aan de hoofdbestemming;
 - g. dagrecreatieve voorzieningen.

Ingevolge artikel 1, lid 1.10, onder b, moet onder bestaand gebruik worden verstaan, bestaand ten tijde van het in werking treden van het bestemmingsplan.

Ingevolge artikel 1, lid 1.33, moet onder horeca worden verstaan, het bedrijfsmatig verstrekken van ter plaatse te nuttigen voedsel en dranken, het bedrijfsmatig exploiteren van zaalaccommodatie en/of het bedrijfsmatig verstrekken van nachtverblijf.

10.3. De Afdeling stelt op grond van de planregels vast dat ter plaatse van de aanduiding "horeca van categorie 2" alleen de ten tijde van het in werking treden van het plan bestaande horeca is toegestaan. Gelet hierop is de vrees van [appellant sub 6] en anderen voor een uitbreiding van het motel ter plaatse ongegrond. Wat betreft de voorziene goothoogte heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de goothoogte van maximaal 7 meter passend is in de bebouwde omgeving. Gelet hierop en gezien het feit dat een eventuele uitbreiding van het gebouw niet mag worden gebruikt voor horeca, heeft de raad bij de afweging van de bij het besluit betrokken belangen geen doorslaggevend gewicht hoeven toekennen aan de belangen van [appellant sub 6] en anderen bij het behoud van de bestaande situatie ter plaatse. Hierbij is mede in aanmerking genomen dat op grond van het vorige plan "1e herziening Lintbebouwing Vinkeveen 2003" ter plaatse ook een maximale goothoogte van 7 meter gold.

10.4. Het beroep van [appellant sub 6] en anderen is ongegrond.

Het beroep van PCI

11. Ter zitting heeft PCI de beroepsgrond die is gericht tegen de voorziene maximale bouwhoogte voor het perceel Herenweg 62, ingetrokken.

12. PCI richt zich in beroep tegen het bouwvlak dat in het plan is voorzien voor haar perceel Herenweg 62. Hiertoe voert zij aan dat de aangebouwde bijgebouwen op het perceel een volwaardig onderdeel vormen van de woning en daarom binnen het bouwvlak zouden moeten vallen.

12.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het in overeenstemming is met de plansystematiek om aangebouwde bijgebouwen niet binnen het bouwvlak te laten vallen. De hoofdmassa van het gebouw valt wel binnen het bouwvlak. De aangebouwde bijgebouwen mogen voor wonen worden gebruikt, aldus de raad.

12.2. Het plan voorziet voor het perceel Herenweg 62 in de bestemming "Wonen" met een bouwvlak.

Ingevolge artikel 22, lid 22.2, onder 22.2.1., sub a van de planregels, dienen hoofdgebouwen binnen het bouwvlak te worden gebouwd.

In dit artikellid zijn onder 22.2.2. bouwregels voor bijgebouwen opgenomen.

Ingevolge artikel 1, lid 1.13 moet onder een bijgebouw worden verstaand, een op zichzelf staand, al dan niet vrijstaand gebouw, dat door de vorm onderscheiden kan worden van het hoofdgebouw en dat in architectonisch opzicht ondergeschikt is aan het hoofdgebouw.

12.3. Ter zitting is komen vast te staan dat alleen de oorspronkelijke hoofdmassa van de woning op het perceel binnen het voorziene bouwvlak ligt. Dit is in overeenstemming met de genoemde plansystematiek waarin aangebouwde en vrijstaande bijgebouwen ook buiten het bouwvlak zijn toegestaan. Gelet hierop heeft de raad in redelijkheid het bouwvlak kunnen beperken tot het hoofdgebouw.

12.4. Het beroep van PCI is ongegrond.

Slotoverweging

13. Uit oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

Proceskostenveroordeling

14. De raad dient ten aanzien van [appellant sub 2] en anderen op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Ten aanzien van Vinkeveen Haven B.V. is van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen niet gebleken.

Ten aanzien van OMB, [appellant sub 3], De Groene Venen en de Commissie, [appellant sub 6] en anderen en PCI bestaat voor een proceskostenveroordeling geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart de beroepen van [appellant sub 2] en anderen en de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Vinkeveen Haven B.V. gedeeltelijk gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente De Ronde Venen van 20 december 2012, voor zover:

a. dat betreft de vaststelling van het bouwvlak voor het plandeel met de bestemming "Horeca" voor zover dat ziet op het perceel Herenweg 1a;

b. daarbij voor het plandeel met de bestemming "Recreatie - Zeilschool (R-Zs)" dat ziet op de gronden achter Herenweg 144 niet is voorzien in een bouwvlak ter plaatse van het overdekte terras;

III. draagt de raad van de gemeente De Ronde Venen op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel onder II.a wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;

IV. draagt de raad van de gemeente De Ronde Venen op om voor het vernietigde planonderdeel zoals genoemd onder II.b binnen 26 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming van hetgeen daarin is overwogen een nieuw besluit te nemen en dit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;

V. verklaart de beroepen van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Ontwikkelingsmaatschappij Buitenveldert B.V., [appellant sub 3], de vereniging Vereniging voor milieu- en natuurbescherming De Groene Venen en de stichting Stichting Commissie voor de Vecht en het Oostelijk en Westelijk Plassengebied, [appellant sub 6] en anderen en Parochiële Caritas Instelling Sint Jan de Doper geheel en de beroepen van [appellant sub 2] en anderen en van de besloten vennootschap Vinkeveen Haven B.V. voor het overige, ongegrond;

VI. veroordeelt de raad van de gemeente De Ronde Venen tot vergoeding van bij [appellant sub 2] en anderen in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 974,00 (zegge: negenhonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen;

VII. gelast dat de raad van de gemeente De Ronde Venen aan appellanten het door hen voor de behandeling van de beroepen betaalde griffierecht vergoedt, ten bedrage van € 160,00 (zegge: honderdzestig euro) voor [appellant sub 2] en anderen, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen; en € 318,00 (zegge: driehonderdachtien euro) voor de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Vinkeveen Haven B.V..

Aldus vastgesteld door mr. J.C. Kranenburg, voorzitter, en mr. J. Hoekstra en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van drs. M.H. Kuggeleijn-Jansen, ambtenaar van staat.

w.g. Kranenburg w.g. Kuggeleijn-Jansen
Voorzitter ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2014

545.

